

**AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASI TƏHSİL NAZİRLİYİ
AZƏRBAYCAN DÖVLƏT İQTİSAD UNIVERSİTETİ
«MAGİSTRATURA MƏRKƏZİ»**

Əlyazmasının hüququnda

Yaqublu Adil Nurəddin oğlu
(magistrantın s.a.a.)

**«İstehsal texnologiyasının yumşaq mebellərin istehlak xassələrinə
təsirinin ekspert qiymətləndirilməsi» mövzusunda**

MAGİSTR DİSSERTASIYASI

İxtisasın şifri və adı

060644

İstehlak mallarının ekspertizası və
marketinqi

İxtisaslaşma

Qeyri-ərzaq məhsullarının ekspertizası
və marketinqi

Elmi rəhbər

(a.a.s., elmi dərəcə və elmi ad)

prof. Ə.P.Həsənov

Magistr programının rəhbəri

(a.a.s., elmi dərəcə və elmi ad)

prof. Ə.P.Həsənov

Kafedra müdürü

(a.a.s., elmi dərəcə və elmi ad)

prof. Ə.P.Həsənov

BAKİ – 2018

PLAN

GİRİŞ	3
I FƏSİL. ƏDƏBİYYAT İCMALI	5
1.1. Yumşaq mebellərin istehsal texnologiyasının istehlak xassələrinə təsirinin ekspert qiymətləndirilməsi	5
1.2. Yumşaq mebellərin keyfiyyətinə verilən tələblər	15
II FƏSİL. TƏDQİQAT HİSSƏSİ	27
2.1. Yumşaq mebellərin istehlak xassələrinin ekspertizası	27
2.2. Yumşaq mebellərin keyfiyyətinin ekspert qiymətləndirilməsi	45
III FƏSİL.	48
3.1. Yumşaq mebellərin istehsal texnologiyasının çeşidinin formalasdırılmasında rolü	48
3.2. Yumşaq mebellərin dəst halında komplektləşdirilməsi	56
3.3. Yumşaq mebellərin markalanması, qablaşdırılması, daşınması və saxlanması	72
NƏTİCƏ VƏ TƏKLİFLƏR	74
ƏDƏBİYYAT	75

GİRİŞ

Yaşayış və iş binalarında qoyulan müxtəlif əşyalardan ibarət avadanlığa mebel malları (mebel) deyilir. Hazırlanmasına sərf olunan əsas materialdan asılı olaraq o ağaç və metal mebelə ayrılır.

Ağac mebelə həm bütünlük'lə, həm də başqa materiallardan, məsələn, parçadan, dəridən, güzgündən, şüşədən və s. istifadə edilərək ağacdan hazırlanmış mebel aid edilir.

Yumşaq mebel, əsas hissələri ağacın xarrat tərəfindən işlənib (mişarlanmış, rəndələnmiş və s.) hazırlanan və xırda hissələri müxtəlif xarrat birləşdirici vasitələrilə və yapışqanla bərkidilən mebelə deyilir. Bu mebel bərk, yarımbərk, yarımyumşaq və yumşaq ola bilər. Bərk mebeldə heç bir döşəmə materialı olmur. Yarımbərk mebelin oturacağına və bəzən söykənəcəyinə 5-10 mm qalınlıqda hər hansı döşəmə materialı qoyulur və üzünə parça, dəri əvəzedicisi və ya dəri çekilir. Yarımyumşaq mebel yarımbərk mebeldən döşəmə materialının daha qalın (30 mm-dən 50 mm-ə qədər) olması ilə fərqlənir, yumşaq mebel isə yaylı olur.

Əymə mebel onunla fərqlənir ki, onun hissələrini əyməklə hazırlanır və bu hissələri, bir qayda olaraq, müxtəlif bərkidici vasitələrlə (vint, bolt və s.) birləşdirirlər.

Hörmə mebelin xüsusiyyəti ondan ibarətdir ki, bu mebel əsas etibarilə söyüd ağacı çubuqlarından hörülür.

Keçmişdə mebel istehsalı çox zəif inkişaf etmişdi. Əslində böyük mebel fabrikları yox idi. Mebel əsasən xırda sənətkarlar tərəfindən və çox məhdud çeşiddə buraxılırdı. Mebelin çoxu, o cümlədən əymə mebel də xaricdən gətirilirdi. Vaxtilə əymə mebelin Vyana mebeli adlanmasının bir səbəbi də bununla izah edilir.

Lakin inkişaf etmiş mebel sənayesi olmadığını baxmayaraq, rus ustaları ən zərif mebel yaradılmasında görkəmli nəticələr əldə etmişdilər. Hələ XVII əsrдə

Rusiyada xüsusi rus mebel üslubu yaradılmışdı. Mebel istehsalı üçün birinci dəfə bizdə Karelya qayın ağacından və palid ağacından geniş istifadə olunmuşdur.

Mebel sənayesi olduqca sürətlə inkişaf edir. Bunu göstərmək kifayətdir ki, 1930-1940-cı illərə nisbətən mebel buraxılışı 20 dəfədən çox artmışdır. Müharibədən sonrakı dövrdə mebel sənayesi yeni müvəffəqiyyətlər əldə etmişdir. Mebel istehsalı xeyli artmış, çeşidi genişlənmiş, keyfiyyəti yaxşılaşmışdır. Bütün xalqın maddi həyat səviyyəsinin və mədəniyyətinin durmadan yüksəlməsi nəticəsində ölkəmizin şəhər və kənd əhalisinin mebelə olan tələbatı müntəzəm artır ki, mebel istehsalının çox artması da bununla əlaqədardır.

Bununla bərabər, nəinki yalnız yumşaq mebelin miqdarı artır, habelə çeşidi də xeyli genişlənir, xarici görünüşü yaxşılaşır, keyfiyyəti yüksəlir. Büyyük fabriklərdə geniş miqyasda mebel hissələri istehsal edilir. Bu hissələr mebellərin satış yerində quraşdırılıb arayışlanır. Bu isə mebelin daşınmasını asanlaşdırır və keyfiyyətini yüksəldir.

I FƏSİL. ƏDƏBİYYAT İCMALI

I.1. Yumşaq mebellərin istehsal texnologiyasının istehlak xassələrinə təsirinin ekspert qiymətləndirilməsi

Mebel istehsalında müxtəlif materiallardan, o cümlədən ağaç, döşəmə və doldurma, örtük, metal, bəzək və s. materiallardan istifadə olunur. MDB-nin çox böyük meşə sahələri vardır. Bunlan ağacdan qayırılan müxtəlif malların, o cümlədən mebel istehsalının geniş surətdə inkişaf etməsi üçün maddi mənbədir. Ölkəmizin meşə materialları özünün yüksək keyfiyyəti ilə həmişə şöhrət qazanmışdır. Ustaların əlləri ilə qayırılan bir oçx bədii mallar isə bütün dünyada məşhurdur.

Oduncaq materialları mebel mallarının istehsalında əsas materialdır. Hər şeydən əvvəl, bunun səbəbi odur ki, oduncaq daha möhkəmdir, istiliyi az keçirir, asa nemal edilib arayışlanır. Bundan başqa, ayrı-ayrı ağaç növlərinin oduncağının xarici görünüşü gözəl olur və bu cür oduncaqdan hazırlanan məmulat binaları bəzəmək üçün işlədirilir [1-3].

Ağac gövdəsinin quruluşu. Ağac gövdəsinin quruluşuna üç kəsilişdə: eninə, radial, yəni gövdənin oxundan keçməklə uzununa vəə tangental, yəni gövdənin oxundan keçməməklə uzununa kəsikdə baxmaq olar. Eninə kəsilişində gövdənin üç əsas hissəsi, yəni özəyi, oduncağı və qabığı görünür.

Özək – gövdənin mərkəzi hissəsidir. O, nazik divarlı hüceyrələrdən ibarətdir. Bu hissə nisbətən daha zəif və tez çürüyəndir.

Oduncaq – gövdənin əsas hissəsidir. O, bir sıra konsentrik laylardan (dairələrdən) təşkil olunmuşdur ki, bunlara illik lay və ya dairə deyilir. Hər illik dairə də iki hissəyə, yəni yaz və yay dairəsinə bölünür. Illik dairənin yaz hissəsi adətən sıx olmur və buna görə də daha açıq rəngdə olur, yay hissəsi isə daha sıx və tünd rəngdə olur. Bir sıra ağaç cinslərinin, məsələn, palid, görüs, şam, qaraşam və s. özəyə yapışan oduncağının bir hissəsinin rəngi daha tünd və təzə kəsilmiş ağaçda az rütubətli olur. Oduncağın bu hissəsinə nüvə deyilir. Qaöığa yapışan nisbətən

açıq hissəyə isə üst oduncaq deyilir. Başqa ağaç cinslərində, məsələn, fistiq, cökə, küknarda bütün oduncaq eyni rəngdə olur, lakin mərkəzi hissəsi suyunun az olması ilə ətraf hissələrdən fərqlənir. Belə hallarda oduncağın mərkəzi hissəsinə nüvə yox, yetkin oduncaq deyilir. Bəzi ağaç cinslərinin, o cümlədən qayın, ağcaqayın, vələs və s. oduncağının rəngi eyni olduğu kimi, oduncağının tərkibindəki suyun miqdarında da elə bir fərq olmur. Bu cür ağaç növlərinə üst oduncaqlı ağaclar deyilir [4].

Gövdənin boyunca uzanıb gedən oduncaq liflərindən ibarət illik laydan başqa oduncaqda özək şüaları da olur. Bunlar ağaçın gövdəsinin eninə yerləşən oduncaq lifləridir. Müxtəlif ağaç cinslərində özək şüaları bu cür görünmür. Özək şüaları çox olan oduncaq yaxşı yarılır.

Qabıq – ağaç gövdəsinin şəklini dəyişmiş oduncaq hüceyrələrindən təşkil olunmuş üst örtükdür.

Əsas ağaç cinsləri. Bütün ağaç cinsləri – iynəyarpaqlı və yarpaqlı ağaclar qrupuna bölünür. Mebel istehsalında iynəyarpaqlılardan şam, qaraşam, küknar və abonos ağaclarından; yarpaqlılar cinsindən isə palıd, görüs, fistiq, çinar, qayın, ağcaqayın, qızılıağac, cökə, qarağac, armud, qoz, qırmızı ağaç, lumu ağaç və başqalarından istifadə edilir.

Şam ağaçının çox yayılmış iynəyarpaqlılardandır. Şam ağaçının oduncağı qırmızıya çalır, illik laylarının yaz və yay hissələri bir-birindən kəskin surətdə fərqlənir. Şam ağaçının oduncağı uzun müddət qala bilir, lakin müxtəlif xəstəliklərə (qırmızı kif, bozartı və s.) tez tutulur.

Küknar da, şam ağaçının kimi, çox geniş yayılmışdır. Küknarın oduncağı sarıya çalan ağ rəngdə olur. Küknar oduncağının mexaniki xassələri şama nisbətən bir qədər aşağıdır. O, yüksək rütubətli şəraitdə xüsusişlə davamsız olur.

Qaraşam – qiymətli iynəyarpaqlı ağaçdır. Qaraşamın oduncağı açıq-aydın qırmızıya çalır. İllik dairələri şaminkindən enli olur. Qaraşamın oduncağı şam ağaçının oduncağından ağır, bərk və məhkəm olur, torpaqda və suyun altında yaxşı qalır [13].

Abanos ağıacı – nüvəsi aydın nəzərə çarpan ağaç cinsidir. Bunun illik layları ensiz və əyri-üyürü olur. Abanos ağaçının oduncağı ağır və bərk olur. Qələvilərin təsiri i lə qızarıb moruq rənginə çalır. Abanos ağaçının bu xassəsinə görə onu qızılığaca oxşadırlar.

Palıd ağıacı – özək şüaları aydın seçilən nüvəli cinsdir. Palıd ağaçının oduncağı (əsas etibarilə nüvəsi) çürüməyə qarşı çox möhkəm və davamlı olduğuna baxmayaraq, tez çatlayır. Palıd ağıacı dəmirli suda xüsusilə uzun müddət qalır və bu zaman qara rəng alır. Bu cür palıda «qaralmış palıd» deyilir. Mebel istehsalında iynəyarpaqlıların oduncağından hazırlanan məmulatın üzünə çəkmək üçün paliddan faner şəklində istifadə olunur. O, qismən mebelin əsas hissələrinin qayırılması üçün də işlədir.

Göyrüş ağıacı oduncağının rənginə görə palıda oxşayır, lakin onun özək şüaları az nəzərə çarpır. Göyrüşün oduncağı bərk olub, yaxşı hamarlanır. Göyrüş də palıd ağıacı kimi istifadə edilir.

Fıstıq ağıacı – qırmızıya çalan yetkin oduncaqlı ağaclar cinsindəndir. Fıstıq ağaçının aydın görünən enli və çoxlu özək şüaları olur. Oduncağı çox bərk və möhkəmdir, lakin dəyişilən rütubət şəraitinə davamlı deyildir. Fıstıq ağaçından əymə mebelin, ayrı-ayrı xarrat mebeli növlərinin (stul, kreslo və s.) istehsalında, habelə faner üçün çox geniş istifadə olunur.

Çinar ağıacı oduncağının rənginə görə fistıq ağaçına oxşayır. Onun zək şüaları daha aydın görünür, buna görə də kəsilişinin çox gözəl quruluşu vardır. Mebel istehsalında çinar əksərən faner şəklində istifadə olunur.

Adi qayın ağıacı – xalis üst oduncaqlı ağaç cinslərindəndir. Oduncağı ağ olur, yaxşı yonulur, lakin yavaş quruyur ki, bu da qayın ağaçından hazırlanan məmulatın əyilməsinə və çatlamasına səbəb olur. Qayın ağıacı kifə davamsızdır. Ondan taxta-şalban və yapışdırma faner qayırılır.

Karelya qayın ağıacı illik laylarının əyri-üyürü olması ilə fərqlənir ki, buna görə də çox qəribə quruluşu vardır. Bizim mebel istehsalında əsas etibarilə faner şəklində istifadə edilir [14].

Ağcaqayın ağ və ya sarımtıl bircinsli üst oduncaqlı ağaç cinslərindəndir. Ağcaqayının illik layları çox da aydın seçilmir, özək şüaları nazik və zəif olur. Ağcaqayının ayrı-ayrı növlərinin olduqca qəribə quruluşu vardır. Ağcaqayından həm taxta-şalban, həm də faner kimi istifadə edilir.

Qızılıağac oduncağının bircinsli, qırmızımtıl, nisbətən yumşaq, donqarlaşmayıb formasını saxlayan, lakin gəmirici cüclərə qarşı çox davamsız olması ilə fərqlənir. Qızılıağacdan faner istehsalında xüsusilə geniş istifadə olunur.

Cökə – yetkin oduncaqlı ağaç cinslərinə mənsubdur, oduncağı yumşaq və ağ olur, bəzən də zəif çəhrayı rəngə çalır. Cökənin illik layları zəif seçilir, özək şüaları görünmür. Mebel istehsalında cökədən əsas etibarilə taxta-şalban hazırlanır.

Qarağac öz quruluşuna görə bir qədər göyrüşə oxşayır, oduncağı qırmızımtıl-qonur rəngdədir, illik layları və özək şüaları aydın seçilir. Qarağacdan faner qayırılması üçün geniş surətdə istifadə olunur.

Armud ağacı – bütün oduncağı bircinsli, nisbətən bərk və qırmızımtıl olur, illik layları da zəif seçilir. O, qara rəngi yaxşı götürür. Toz ağacı kimi, armud ağacı da mebel istehsalında əksərən faner qayırılması üçün istifadə olunur.

Qoz ağacı – ölkəmizdə bitən qiymətli ağaç cinslərindən biridir. Onun oduncağı bozumtul-qəhvəyi rəngdə olur, illik layları dalgalı olub aydın görünür. Mebel istehsalında başlıca olaraq üzə çəkilən faner şəklində istifadə olunur [15].

Oduncağın nöqsanları. Oduncağın nöqsanları onun düyünlü, kifli, çatlaq, həşərat tərəfindən zədələnmiş, rənginin qeyri-normal olmasından, gövdəsinin formasında, quruluşunda nöqsan, yaralı və qeyri-normal qatlar olmasından ibarətdir.

Düyün oduncağın ən çox təsadüf olunan nöqsanlarından biridir. Formasına görə düyün girdə-oval, yapışq və pəncəli, oduncağın vəziyyətinə görə isə bitişik bərk, qismən bitişik və bitişməmiş olur. Bitişik bərk düyünlərin illik layları ətraf oduncaqla birlikdə bir vahid təşkil edir. Qismən bitik düyünlər ətraf oduncağa az bitişmiş olur. Bitişməmiş düyünlər isə deşik və ya kif əmələ gətirir. Bitişik və qismən bitişik düyünlər – sağlam, şirəli (qatranla xeyli doymuş) və boyanmış

(göbələklərin təsirilə rənglərini dəyişmiş) düyünlərə, bitişməmiş düyünlər isə düşən, bərk, yumşaq və tütün (boyanan) düyünlərinə bölünür.

Oduncağın qeyri-normal rəngləri və kif oduncağın göbələklərlə zədələnməsinin və ya fiziki-kimyəvi proseslərin nəticəsidir. Oduncağın mexaniki xassələrinə bir o qədər təsir göstərməyən qeyri-normal rənglərə – daxili qızartı, yalançı nüvə, su sarılığı, qaralma (fistiqda), aşı ləkəsi, göyərti və s. ibarətdir. Oduncağın mexaniki xassələrini aşağı salan və hətta onu istifadə üçün yaramaz edən kif ələkşəkilli daxili kifdən (oduncağın bəzən göz-göz və ya lifli quruluşu olan zədələnmiş yerlərindən), çürüntülü daxili kif, üst oduncağın üst kifi və xarici çürüntülü kifdən ibarətdir.

Həşəratların əmələ gətirdiyi zədələnmələrə – qurdalar tərəfindən əmələ gətirilən səthi, dayaz, dərin və çürüdücü gəmirmələr aiddir [18].

Çat. Bu nöqsan müxtəlif olduğuna görə müxtəlif də adı olur. Məsələn, soyulma, yəni illik təbəqələrinin bir-birindən aralanması; şaxtadan əmələ gələn çat, yəni üzdə nisbətən gen olub mərkəzə doğru daralan çatlar; özəkdən keçərək uzununa gedən daxili çatlar və qurumaqdan əmələ gələn çatlar.

Gövdənin formasının nöqsanları – əyrilikdən düyünləşmədən, yəni düyünlərin xeyli və kəskin surətdə qalınlaşmasından və yuxarı hissəsinin qalınlığının azalmasından ibarətdir.

Gövdənin quruluşundakı nöqsanlar – çəpinqatlıqdan (liflərin burmalı istiqamətdə olması), əyri-üyrülükdən (liflərin dolaşıq və ya çox dalgalı olması), qoşa özəkdən (gövdənin oxuna tərəf kiçik bucaq altında bitən budaq), yana yatmadan (özəyin bir böyübü üstə yerləşməsi) ibarətdir.

Yaralar – gövdənin mexaniki surətdə zədələnməsindən (yonulma, kəsilmə və s.), qabığın bitişməsindən və qatran xərçəngindən (qabığın çox qatranlı olan yerləri) ibarətdir.

Qeyri-normal qatbağlama – su qatından (çox su çəkmiş yerlər), qatranlanmış yerlərdən, qatran kisələrindən (qatranla dolmuş yerlər) ibarətdir [1,24].

Mışarlama materialları. Mışarlama materialları ağacın gövdəsinin uzununa müşarlanmasından alınan hissələridir. Mebel istehsalında müşarlama materiallarından əsas etibarilə taxta və şalbandan istifadə edilir.

Taxta – qalınlığı 100 mm-ə qədər və eni qalınlığından iki dəfə və daha çox artıq olan müşarlama materiallarına deyilir. Hazırlanması üsluna görə taxtalar qırqları yonulmamış və yonulmuş taxtalara bölünür. Kənarları yonulmuş taxtaların kənarları ya heç müşarlanmamış olur, ya da taxtanın uzunluğunun yarısından az müşarlanmış olur. Kənarları yonulmuş taxtalar isə kənarları taxtanın uzunluğunun yarısı qədər və yada uzun müşarlanmış taxtalara deyilir.

Diniş – dörd tərəfi müşarlanmış ağac gövdəsinin parçalarıdır. Dinişin qalınlığı 100 mm-dən və eni qalınlığından iki dəfədən çox olmamalıdır.

Faner. Fanerlər əsas etibarilə iki cür, yəni yapışdırılmış və yapışdırılmamış olur.

Yapışdırılmamış (üzə çəkilən) faner yarpaqlı bərk ağac cinslerinin (palid, fistiq, göyrüş, ağcaqayın) və habelə qiymətli ağac cinslerinin (qırmızı ağac, lumu ağacı, Karelya qayını, qoz ağacı, qarağac və s.), bir qayda olaraq, xüsusi rəndə dəzgahlarında rəndələnməklə hazırlanan nazik oduncaq təbəqələridir. Hazırlanması xarakterinə görə bu faner radial, yarımradiyal və tangential fanerlərə bölünür.

Yapışdırılmamış faner əsas etibarilə iynəyarpaqlı və gözəl toxunuşu olmayan ucuz qiymətli yarpaqlı ağac cinslerinin oduncağından hazırlanmış mebelin üzünə çəkilir.

Yapışdırılmış faner müəyyən uzunluqda ağac gövdəsi parçalarını laylara ayırmaqla alınan üç və daha çox nazik oduncaq təbəqəsini yapışdırmaq yolu ilə hazırlanır. Bu təbəqələri yapışdırıldıqda onları elə qoyurlar ki, üst-üstə qoyulan iki təbəqənin lifləri bir-birinə perpendikulyar olsun. Bununla fanerin əyilməyə qarşı davamı artır. Təbəqələri zülal yapışqanları (kazein, albumin) və qatran (sintetik) yapışqanları ilə yapışdırırlar. Yapışdırılmış fanerdə xarici qatlara köynək, daxili qatlara isə orta deyilir [1,4,9].

Yapışdırılmış faner aşağıdakı əlamətlərə, yəni köynəyin materialına, quruluşuna, yapışqanının növünə, təbəqələrinin miqdarına, qalınlığına və ölçüsünə görə seçilir.

Köynəyin materialına görə qayın ağacı, qızılıağac, şam, fistiq fanerləri, habelə üz çəkilmiş, yəni bir və ya hər iki üzünə daha qiymətli ağac cinsindən (palıd və s.) təbəqə çəkilmiş faner olur.

Quruluşuna görə fanerlər iki cür, yəni təbəqələrinin qalınlığı bərabər və müxtəlif olur. Təbəqələrinin qalınlığı müxtəlif olan fanerlərin mərkəzi təbəqəyə simmetrik yerləşən təbəqələrinin qalınlığı bərabər olur.

Xarrat lövhələri. Xarrat lövhələri çoxlu tamasadan düzəldilən və hər iki tərəfinə siyrilmiş təbəqə yapışdırılan 16 mm-dən 50 m-ə qədər qalınlığında ağac sıpərdir. Bir və ya iki üzünə yonulmuş faner yapışdırıln lövhələrə üz çəkilmiş lövhə deyilir.

Lövhələrin temasası adətən iynəyarpaqlıların, bəzən də qayın, ağcaqovaq və s. ağacların oduncağından hazırlanır. Köynək təbəqəsi qayın ağacı, qızılıağac və şam ağaclarından olur.

Döşəmə və doldurma materiaillardan yumşaq, yarımyumşaq və yarımbərk mebel istehsalında istifadə olunur. Bunlardan at qılı, cığ (dənizotu), kamka, filospadiks, ciy bitkisinin lifi, lif, ağac yonqarı və pambıq əsas materialdır.

At qılı. Doldurma və döşəmə üçün atın quyruq və yal qılından istifadə olunur. Bundan ötrü onu yaxşıca qaynadır və didirlər. Elastik olduğuna görə at qılı uzun müddət yapıxmayıb yeyilmədiyindən, ən yaxşı doldurma və döşəmə materialıdır. Bəzi hallarda at qılıını maral tükü, dəvə yunu və başqa yunlarla əvəz edirlər.

Cığ. Qara dənizdə, Xəzər dənizində, Ağ dənizdə və başqa dənizlərdə təsadüf olunan cığ adlı bitkidən mebel istehsalında istifadə edilir. Quru cığ adətən eni 5 mm-ə yaxın tünd qonur rəngli uzun (adətən 1 m-dən artıq) lentlərdən ibarətdir. Cığ çox elastik olur, həm də tükü əvəz edən yaxşı materialdır [15].

Kamka. Kamka da Xəzər və Azov dənizində təsadüf olunan dəniz bitkisidir və dənizotundan nazik və qısa olur.

Filospadiks. Kamka kimi, filospadiks də dəniz bitkisidir, dənizotuna çox oxşayır, lakin daha elastik olur.

Çiy bitkisinin lifi. Doldurma-döşəmə materialının bu növü Orta Asiyada xüsusilə çox yayılmış ceyranotu növündən olan çiy bitkisindən alınır.

Ağac yonqarı. Mebel istehsalında doldurma materialı kimi olaraq küknar, şam, sidr və cökənin oduncağını rəndələməklə alınan yonqardan istifadə edilir.

Lif. Lif cökənin qabiq qatından alınan nazik uzun lentdir.

Pambıq. Mebel istehsalında xam və ya melanj pambıqdan istifadə olunur. Bu pambıq palтар üçün işlədilən pambıqdan az puf və deməli, daha ağır olması ilə fərqlənir.

Örtük materialları da doldurma və döşəmə materialları kimi yumşaq, yarımyumşaq və yarımbərk mebel istehsalında işlədir. Nə üçün işlədildiyindən asılı olaraq oqlular iki qrupa, yəni mitillik və üzə çəkilmək üçün olan materiallara bölünür.

Mitil materialları. Bu qrup materiallar təlis, bez, mitqal, xolost, xam polotno və tikdən ibarətdir. Adətən onlar ara materialı və döşək mitili üçün işlədir.

Üzə çəkilən materiallar. Bu materiallar mebelin üzünü örtmək üçün işlədir və buna görə də mebeli bir növ bəzəmiş olur. Bu cür material olaraq müxtəlif dəri əvəzediciləri (qranitol, dermatin, tekstovinit), pambıq parçalar (qobelen, maket, şaqren, mebel parçası və s.), kətan parçalar, ipək plyuş və habelə məşin işlədir.

Oduncaq, döşəmə-doldurma və örtük materiallarından başqa mebel istehsalında müxtəlif metal hissələrdən, bağlayıcı və tikiş materiallarından, yapışqan, bəzək, bərkitmə materiallarından, müxtəlif furnituralardan və s. istifadə edilir [16].

Metal hissələr. Mebelin hissələrini hazırlamaq üçün müxtəlif profili (girdə, zolaq, bucaq şəklində və s.) xas poladdan, polad borulardan və alüminium ərintilərindən hazırlanmış borulardan, yastı və girdə məftildən, boz çuqundan və s. istifadə edilir. Xas poladdan, boru və çuqundan əsas etibarilə metal çarpayıların hissələri, məftildən isə çarpayı yanı və toru hazırlanır.

Bağlayıcı və tikiş materialları. Bu qrup materiallara eşilmiş nazik kəndir, viş, müxtəlif kətan və pambıq saplar daxildir. Eşilmiş kəndir və vişdən əsasən yayları bağlamaq üçün, saplardan isə örtük materiallarını tikmək üçün istifadə edilir.

Yapışqan materialları. Müxtəlif yapışqan növlərindən mebel istehsalında əsasən nəhd, kazein və qismən də sümük və qatran yapışqanlarından istifadə edilir.

Bəzək materialları. Mebelin bəzəyinə sərf edilən materiallar – oduncağın rəngini dəyişən müxtəlif kimyəvi maddələrdən və üzvi boyaq maddələrindən (qoz şirəsi, kalium peroksid, kalsium karbonat, üzvi boyaqlar və s.), oduncağın məsamələrini doldurmaq üçün mum, skipidar, müxtəlif zamaska və s., pardaxlamaq üçün – sumbata, pemza və s., spirtli, nitrosellüloz və yağılı lakkardan, pardax lakından, yağılı və mina boyaqlardan ibarətdir.

Bərkidici materiallar. Bərkidici materiallardan mebel istehsalında müxtəlif mixlardan (örtük mixi, mebel mixi, tol mixları və s.), kiçik və böyük vintlərdən və boltlardan istifadə olunur.

Mebel furniturası. Bu qrup materiallara həncamalar, sürmələr, birləşdirici tamaralar, dəstəklər, kilid lövhəcikləri, halqlar və qıffılar daxildir. Mebel istehsalında əsas üç növ həncamadan, yəni şarnir, dabandalı və bütün qapı boyunca royal tipli şarnir həncamalardan istifadə edilir. Sürmələr əsas etibarilə şkaf, bufet və başqa növ mebeldə qapı taylapının birini bərkitmək üçün işlədir.

Birləşdirici tamaralar. Bunlar söküllüb quraşdırılan mebelin, əsas etibarilə şkafların ayrı-ayrı hissələrini birləşdirmək üçün işlədir. Vintli tamaralar daha çox tətbiq olunur [1,26].

Dəstək mebelin qapısını açmaq və qutularını çəkmək üçün işlədir. Plastmasdan qayırılmış müxtəlif forma və ölçündə olan dəstəklər ən çox yayılmışdır.

Klid lövhəciyi – açar yeri olan müxtəlif formalı kiçik metal və ya plastmass lövhəcikdir. Lövhəcik adətən dəstəklər üçün əlavə təşkil edir.

Mebel halqaları (bəndləri) ya uzununa formada (şkaf üçün), ya köndələn formada (qutu üçün) və yaxud qapaq şəklində olur.

Qıfillar. İstifadə yerindən asılı olaraq şkaf, qutu və tumboçka qıflı, bərkitmə üsuluna görə isə içəridən və bayırdan qoyulur.

Şüşə və güzgülər. Mebel istehsalında əsas etibarilə naxışlı şüşə və qurama şüşələrdən istifadə edilir. Naxışlı şüşə xüsusi qəliblərdə presləmə üsulu ilə alınır, onun üzündə müxtəlif qabarık naxışlar olur. Qurama şüşə – metal millərlə birləşdirilmiş ayrı-ayrı fiqurlu şüşələrdən ibarət olur. Güzgü – şüşə təbəqələrindən ibarət olur. Bunun bir üzünə bir lay nazik gümüş və onun da üstündən rəng və lak çəkilir. Güzgülər əsass etibarilə şkaf üçün istifadə edilir [1,2,21].

1.2. Yumşaq mebellərin keyfiyyətinə verilən tələblər

Mebelə dair ümumi tələblər. Cəxislənən digər mallar kimi, mebel də aşağıdakı əsas tələblərə müvafiq olmalıdır: 1) istifadə üçün rahat olmalı; 2) kifayət qədər möhkəm olmalı və mümkün qədər uzun müddət davam etməli; 3) müəyyən gigiyenik tələblərə müvafiq olmalı; 4) lazıminca yaraşıqlı olmalıdır.

Mebelin rahat olması əsas etibarilə onun forma və ölçüsünün istifadə üçün müvafiq olması ilə müəyyən edilir. Məsələn, stulun rahat olması üçün müəyyən hündürlüyü və söykənəcəyinin meyl bucağı, oturacağının hündürlüyü, dərinliyi və eninin ölçüsü çox mühüm şərtdir. Paltar şkafi o zaman rahat sayılır ki, çox böyük olmasın, otaqda asanlıqla o yan bu yana çəkilsin, hündürlüyü, eni və dərinliyi o qədər olsun ki, orta boylu adamın ona paltarlar qoyub götürməsi mümkün olsun. Yazı stolu o zaman rahat olur ki, müvafiq hündürlüyü olmaqla belə altı stolun arxasında oturan adamın qılçalarına mane olmasın və i.a.

Mebelin möhkəmliyi və davamı müddəti (normal şəraitdə istifadə edildikdə) onun materialının xarakterindən və keyfiyyətindən, özünün quruluşundan və ayrı-ayrı hissələrinin düzgün və möhkəm birləşdirilməsindən asılıdır.

Mebelin gigiyenik tələblərə müvafiq olması onun səthinin xarakterindən, arayışlanması növündən və başqa amillərdən asılıdır. Üzü çox qabarıqlı və çökəkli olan mebel səthi düz mebeldən az gigiyenik olur. Üzünə dəri, dəri əvəzediciləri və az toz götürən sıx və qumaş parça çəkilmiş yumşaq mebel, üzünə tozgötürən material çəkilmiş mebeldən artıq gigiyenikdir.

Mebelin xarici görünüşünün çox böyük əhəmiyyəti vardır. Mebel müəyyən bir məqsədə müvafiq olmaqla bərabər, hağelə otaq üçün yaraşıqlı da olmalıdır. Buna görə də mebelin formasına, materiallarının diqqətlə seçilməsinə, ona bəzək vurulması xarakter və keyfiyyətinə qarşı yüksək tələblər qoyulur [1,22].

Mebelin quruluşu. Mebelin quruluşu müəyyən bir mebel növü layihəsi tərtib edilməsindən ibarətdir. Mebelin layihəsinin düzəldikdə onun bütünlükdə və ayrı-ayrı detallarının forma və ölçüsü, hər detalın materialı, detalların

birləşdirilməsi üsulu, ona nə cür bəzək vurulacağı müəyyən edilir. Mebelin quraşdırılmasında həmin mebelin hansı məqsədlər üçün və necə istifadə ediləcəyi, onun qarşısında qoyulan texniki, gigiyenik və estetik tələblər, habelə istehsalatın texniki imkanları nəzərə alınır.

Mebel formasının layihəsini hazırladıqda mövcud arxitektura üslubunun ümumi tələblərinin nəzərə alınmasının böyük əhəmiyyəti vardır, çünki bu üslub mebelin də üslubunu müəyyən edir.

Xarici ölkələrdə mebel ya formasının son dərəcə mürəkkəb olması, yaxud həddindən artıq sadə və kobud olması ilə xarakterizə olunur.

Mebel üslubunca məmulat formaca sadə və zərif, istifadə üçün rahat və quruluşca möhkəm olmalıdır.

Kütləvi surətdə istehsal edilmək üçün layihəsi düzəldilmiş hər bir mebel nümunəsi onu istehsal edən müəssisə ilə onların respublika təşkilatları tərəfindən birlikdə təsdiq edilir.

Xarrat bərk mebeli istehsalı 5 əsas istehsal əməliyyatından ibarətdir:

- əsas materialların hazırlanması;
- detalların hazırlanması;
- detalların qoşulub birləşdirilməsi;
- mebelin quraşdırılması;
- mebelə bəzək vurulması.

Əsas materialların hazırlanması. Bərk xarrat mebeli istehsalında hazırlıq işi adətən mişar materiallarının qurudulmasından ibarətdir. Bu material çox vaxt xüsusi quruducu kameralarda temperatur və havanın nisbi rütubətinə dair möhkəm rejimə ciddi surətdə riayət edilərək qurudulur. Bu cür kameralarda qurutmanın müddəti xeyli uzun olub, adətən 10-15 gün çəkir.

Son zamanlar mebel sənayesində oduncaq daha təkmilləşmiş üsulla, yəni yüksək tezlikli elektrik cərəyanı ilə qurudulur. Bu üsulda oduncaq bir neçə dəqiqədə quruyur və gələcəkdə əyilmir [9].

Detalların hazırlanması. Mebelin ayrı-ayrı hissələri qurudulmuş oduncağı mişarlamaq və yonmaqla əmələ gətirilir. Hazırlanmış detalları birləşdirmək üçün adətən onların üzərində əlavə əməliyyat aparılır, yəni qıraqları düzəldilir, ucları yonulub şiş edilir, deşik açılır və s.

Detalların qoşulub birləşdirilməsi. Müəyyən bir mebelin bir neçə detaldan təşkil olunan böyük hissələrinə qoşulmuş və ya quraşdırılmış hissə deyilir, məsələn, şkafın yeşikləri, qapıları, üstü və s.

Ayrı-ayrı hissələri müxtəlif üsullarla qoşub birləşdirirlər. Bu birləşdirmə əməlmiyyatlarının əsas növləri aşağıdakılardan ibarətdir: şiş, narmada, şpunt, reyka, şponka ilə, dördə bir, uc-uca, çarpanı birləşmələr və s.

Şiş birləşdirilməsi. Bu üsulla birləşdirmə çox yayılmışdır və detalları uzununa və eninə birləşdirmək, habelə qutu və çərçivələrin künclərini birləşdirmək üçün tətbiq edilir.

Şiş birləşməsində bir hissənin şiş ucu o biri detalın oyulmuş yerinə salınır, bununla da həmin hissələr birləşir.

Şışlər bir sıra əlamətlərinə görə bir-birindən seçilir. Məsələn, detalla birləşməsi xarakterinə görə şışlər geydirmə və qeyri-geydirmə (detalla bir bütöv təşkil edən) şışlərə bölünür. Formasına görə şışlər girdə, düzbucaqlı, yastı və «qaranquş quyruğu» deyilən trapesiya şəklində olur. Birləşdirilən detalları deşib keçməsi cəhətcə şışlər iki tərəfə çıxan (detalin bir tərəfindən girib o biri tərəfindən çıxır), qapalı (ikinci tərəfdən çıxmır), açıq (künc birləşmələrində hər iki tərəfdən görünür), yarımgörünən (yalnız bir tərəfdən görünür) və görünməyən (tamamilə içəridə qalan) şışlərə bölünür.

Narmada birləşməsi detallar uzununa birləşdirildiyi zaman tətbiq edilir. Bu üsulda taxtanın rəndələnmiş, yəni diqqətlə yonulmuş yanlarında, bütün boyu uzunu qalınlığının yarısı qədər yonulub çıxarılır və taxtaların qıraqları bir-birinə geydirilir [4].

Şpunt birləşməsi. Bu üsulda detalın birinin yanları boyunca oyuq açılır, o biri detalın yanlarında isə pipik düzəldilir ki, detalları birləşdirikdə bu pipik o biri

detalın oyuğuna girir. Bu cür birləşmə detallar uzununa birləşdirildiyi zaman tətbiq edilir.

Tamasa birləşməsi. Bu üsulda hər iki detalın kənarında oyuq açılır və bu oyuğa müvafiq qalınlıqda tamasa keçirilir.

Şponka birləşməsi. Bu üsulda taxtaların eni boyunca «qaranquş quyruğu» şəklində oyuq açılır və bu oyuğa müvafiq şəkilli dilçək (şponka) vurulur. Bu cür birləşmə hazırlanmış sipəri əyilməyə də qoymur.

Dördə bir və uc- uca birləşmələr. Bunlar künc birləşmələridir. Dördə bir birləşmədə detalların uclarında onların qalınlığının yarısı qədcər oyuq açılır. Sonra detallar düzbucaq altında qoyulur və girdə ağac çivlə (mixla) bərkidilir. Uc- uca birləşmədə isə birləşdirilən detalların uclarını 45° bucaq altında kəsir, çiv və ya tamasa ilə bərkidir, nadir hallarda isə uc- uca sıxmaqla birləşdirirlər.

Çarpazı birləşmə. Bu üsulda detallar 90° bucaq altında ortadan bərkidilir. Çarpazı birləşmələrdə detallar oyuğa düz və yanı üstə qoyulur.

Quraşdırma detallar mütləq nəhd kazein və ya sümük yapışqanı ilə yapışdırılmalıdır. Detalların möhkəm yapışması üçün onları müəyyən müddət (4-5 saat) bir-birinə sıxılmış vəziyyətdə saxlamalıdır. Detalların yapışdırıldığı otağın temperaturu 18° -dən aşağı olmamalıdır.

Mebelin üzərinə faner vurulması. Son quraşdırılmaya qədər mebelin ayrı-ayrı və ya quraşdırma detallarının bir və ya hər iki üzünə yapışdırılmamış faner vurulur. Adətən bu faner daha qiymətli ağac cinslərindən (palıd, fistiq,C qoz, qırmızı ağac və s.) olur. Faner iynəyarpaqlı və yarpaqlı yumşaq ağac cinslərindən hazırlanmış mebelin üzünə çəkilir.

Mebelə faner çəkilməsi əməliyyatının özü bir sıra istehsal əməliyyatlarından ibarətdir. Detalın səthinin hazırlanması, fanerin seçilib hazırlanması, yapışdırılması və təmizlənməsi.

Faner vurulacaq detalın səthini hazırlamaq üçün onu diqqətlə hamarlayır, iri düyünləri kəsib çıxarıır və yerinə ağacdən qayırılmış tixac qoyurlar. Bir qayda olaraq detalların baş səthlərinə taxta parçası yapışdırırlar. Fanerin daha yaxşı

yapışması üçün detalların üzünü dişli rəndə ilə rəndələyirlər ki, onların üzü bir qədər kələ-kötür olsun [6].

Faner sadə və fiqurlu ola bilər. Sadə faner seçəndə şəkli, rəngi və toxunuşunun xarakteri eyni olan faner götürülür. Fiqurlu faner seçəndə müxtəlif rəngli və toxunuşlu fanerlərdən müxtəlif fiqurlar düzəldirlər (dama-dama, küknarşəkilli və s.). Götürülən faner təbəqələrini diqqətlə bir-birilə quraşdırır, adətən ensiz kağız zolağı ilə bir-birinə yapışdırırlar.

Faneri yapışdırıldıqda detalın üzünə yapışqan çəkir, hazırlanmış faneri detalın üzərinə qoyur, presləyir və qurudurlar. Qurutduqdan sonra fanerin kənara çıxan yerlərini kəsir və üzünü təmizləyirlər.

Mebelin quraşdırılması. Mebelin quraşdırılması qabaqcadan hazırlanmış quraşdırma hissələrin bərkidilməsindən ibarətdir. Mebelin quraşdırılması texnikası hər şeydən əvvəl onun quruluş və növündən asılıdır. Belə ki, sökülbə quraşdırılan mebel həm fabrikin özündə, həm də satış yerində quraşdırıla bilər. Sökülüb quraşdırılmayan mebeli fabrikdə quraşdırır və ayrı-ayrı hissələrini birləşdirmək üçün yuxarıda göstərilən xarrat əməliyyatlarından, həm də şurup və başqa bərkidici materiallardan istifadə edirlər.

Mebelə bəzək vurulması. Mebelə bəzək iki məqsədlə vurulur. Bunlardan biri mebelin səthinin atmosfer təsirinə davamını artırmaq, biri də onun xarici görünüşünü yaxşılaşdırmaqdır. Bununla yanaşı, bu əməliyyat bir sıra hallarda mebeli gigiyenik cəhətcə də yüksəltmiş olur.

Mebelə müxtəlif üsullarla, yəni boyamaq, lak çəkmək, pardaxlamaq, mürəkkəb üsulla pardaxlamaq, yonmaq, naxışlamaq və s. üsullarla bəzək vururlar.

Rəngləmə – ən sadə bəzək üsullarından biri olub, çox vaxt üzərinə faner çəkilməyən mətbəx mebelinin (kətil, mətbəx stolları, rəf və s.) istehsalında tətbiq edilir. Yağlı və minalı boyalar mebelə firça ilə vurulur. Mebelin rəng vurulası üzünü yaxşıca cilalayıb hamarlayır və sonra onun üzərindən yapışqan və ya yağ fırçası gəzdirirlər [20].

Lak çəkmək mebelin bəzədilməsinin daha mürəkkəb bir növü olub, mebelə spirtli və ya nitrosellülozlu lakkar çəkməkdən ibarətdir. Laki firça, parçaya bükülüb hazırlanmış xüsusi pambıq tamponu və ya aeroqrafla üç dəfə və daha çox çəkirler. Aeroqraf üsulunu çox vaxt nitrosellülozlu lakk vurulduğu zaman tətbiq edirlər. Axırıncı bir-iki dəfədən başqa, hər dəfə lakk çəkildikdən sonra onu cılalayıcı materiala cılalayırlar.

Lak çəkiləsi səthi müxtəlif qaydalarla hazırlanmaq olar. Əgər lakk çəkiləcək ağacın öz rəngi və toxunuşu saxlanırsa, mebelin üzünü yalnız yaxşı cılalayırvə məsamələrini doldurmaq üçün ona skipidarda əridilmiş mum sürtürlər, bunun nəticəsində mebelin səthi bir bərabərdə lakanır. Ağacın təbii rəngini dəyişmək istədikdə, lk çəkməzdən əvvəl mebel xüsusi əməliyyatdan keçirilir. Bu əməliyyat adətən mebelin səthini müxtəlif maddələrlə (qoz şirəsi, kalium peroksid və s.) işləməkdən ibarətdir. Ağacı habelə müxtəlif üzvi boyaqlarla dərindən boyanırlar. Bunun üçün detallara və ya fanerə boyaq maddəsi məhlulunu avtoklav və açıq vannalarda hopdururlar. Ağacın toxunuşunu müxtəlif üsullarla, yəni dərindən boyamaq, çap, aeroqrafiya və s. üsullarla dəyişirlər.

Ağacı dərindən boyadıqda iki boyaq maddəsini qarışdırırlar. Bunların biri bütün ağacı, ikincisi isə daha iri hüceyrəli hissəsini boyayır. Məsələn, bu qayda ilə qayın ağacını qırmızı ağaca oxşatmaq olar.

Çap üsulunda ağacın qabaqcadan rənglənmiş səthinə xüsusi elastik maddədən qayırılmış val ilə hər hansı bir ağac cinsinin toxunuşu şəklini çəkirler. Bu şəkil həmin şəkildə yonulmuş mis klişenin üzərilə val diyirləməklə salınır. Bu klişeyə qabaqca rəng yaxır və sonra klişenin hamar səthindən xüsusi bığaqla silirlər.

Ağaca süni toxunuş aeroqrafik üsulla verildikdə xüsusi tapançalarla, yəni keramika istehsalında tətbiq edilən səpələyicələrə oxşayan səpələyicilərlə ağacın bütün səthinə rəng çiləyirlər [1,20].

Pardaxlama – mebelə bəzək vurulmasının ən yüksək keyfiyyətli üsuludur. Bunun nəticəsində mebelin üzündə nazik, şəffaf, güzgü kimi parlaq və ya tutqun politura pərdəsi əmələ gəlir.

Polituranı yun parçadan hazırlanmış və kətan parçaaya bükülmüş tamponla nazik təbəqələrlə vururlar. Politura laylarının quruması üçün pardax fasilə ilə bir neçə dəfə çekilir.

Pardaxlanacaq səthi qabaqca yaxşıca cılalayırlar, çünki şəffaf politura layı altından bütün nöqsanlar xüsusilə aydın görünür. Həmçinin ağacın məsamələri də xüusi maddələrlə lazıminca doldurulmalıdır.

Yumşaq və iri məsaməli ağac növləri pis pardaxlanır. Buna görə də adətən bu üsul üzünə qoz, qırmızı ağac, fistiq, göyrüş, qızılıağac kimi ağac cinslərindən faner vurulmuş mebel istehsalında tətbiq edilir.

Mürəkkəb pardaxlama üsulu eyni vaxtda lakkama və pardaxlamadan ibarətdir. Bu üsulda yaxşı hazırlanmış səthə əvvəlcə iki-üç qat lak çəkir və alınmış lak pərdəsinin üzərinə də politura, yaxud pardax pastası və pardax suyu deyilən xüsusi tərkiblər çəkirlər.

Mürəkkəb pardaxlama mebelin bəzək əməliyyatının müddətini xeyli qısaldır və bununla birlikdə pardax pərdəsinin kifayət qədər yüksək keyfiyyətdə olmasını təmin edir.

İnkrustasiya (mozaika) – çox vaxt müxtəlif ağac cinslərinin hissələrindən düzəldilib mebelin üzünə vurulan naxışdır. Bəzi hallarda naxış üçün sədəf, metal lövhələr və s. materiallardan istifadə edirlər.

Qazıma bəzək mebel detalının üzərində hər hansı bir naxış həkk etməkdən, habelə mebelin üzərində ayrı-ayrı yerlərinə qazıma naxışlar yapışdırılmasından ibarətdir.

Mebel istehsalında yuxarıda göstərilən əsas bəzək üsullarından başqa qabarlıq şəkillər almaq üçün naxış basmaq, isti ştapmlarla və ya közərmiş iynə ilə yandırmaq və s. üsullardan da istifadə edilir [21].

Yumşaq mebel istehsalı. Yumşaq mebel istehsalı üç əsas işdən ibarətdir ki, bunlar xarrat, örtük və bəzək işləridir.xarrat işləri yumşaq mebelin skeletinin hazırlanmasından ibarətdir. Bu işlər əsasən bərk xarrat mebelinin hazırlanması işləri kimidir və materialların hazırlanmasından, detallarının qayırılmasından, onların qoşulub birləşdirilməsindən və mebelin hazır skeletinin quraşdırılıb düzəldilməsindən ibarətdir.

Mebellərə üz çəkilməsi işləri yay qoyulmasından və üz materialı çəkilməsindən ibarətdir.

Yay qoyulması yumşaq mebel istehsalında ən məsuliyyətli əməliyyatlardan biridir. Adətən iri məmulatlarda (divan, döşək) yay məftil qorun və ya ağac çərçivənin üzərinə, xırda məmulatda (kreslo, stul) qalın parça və ya sıx toxunmuş tesma üzərinə qondarılır.

Yay məftil tora bağlamaqla, ağac çərçivəyə metal bəndlərlə, parçaya isə tikməklə möhkəm bərkidilir.

Qoyulmuş yayların başlarını cərgələrin uzununa və eninə, habelə diaqonallar üzrə vişlə bağlayırlar. Beləliklə, hər bir yay səkkiz yerdən bağlanmış olur. Vintin uclarını mebelin skeletinə bərkidirlər. Yayların üstünə təlis və ya parusin çəkib, bunları skeletə bərkidir və yayın yuxarı halqlarına tikirlər. Bu parçanın üstündən də hər hansı bir doldurma materialı döşöyib təzədən parça ilə örtür və onu karkasa bərkidirlər. Bort olması üçün döşənəcəyin kənarlarını sıriyırlar. Bundan sonra bir lay nazik pambıq qoyur, örtük materialından üz çəkir və onu yaxşı dərtib mebelin skeletinə bərkidirlər.

«Bərk» bortlu mebeli bu cür hazırlayırlar. «Yumşaq» bortlu mebel hazırladıqda yayların qabaq cərgəsinin sərbəst yerləşməsi üçün skeletin qabaq ağacında yuxarıdan yarıq açırlar. Yayların bu cərgəsini qabaq ağaca sıx qoyur, yayların yuxarı halqlarına isə bayır tərəfdən 5-6 mm qalınlıqda polad çubuq bağlayır və uclarını bucaq şəklində əyib hər bir yay cərgəsinin iki yayına bağlayırlar. Bu cür çubuğu bağlamaqla yaylar daha möhkəm bərkidilir və onların bərabər yatması əldə edilir [24].

Yumşaq mebelin son arayışlanması – üz çəkilməmiş hissələrin üzərindəki xırda nöqsanları düzəltməkdən, onları lakkamaqdan, pardaxlamadan və ya, əgər bu işlər örtük çəkilincəyə qədər görülmüşsə, bunları təzələməkdən ibarətdir.

Yarımyumşaq və yarımbərk mebel istehsalı. Yumşaq mebelin istehsalı ilə müqayisə etdikdə bu cür mebelin istehsalının əsas xüsusiyyəti burada yay qondarılması ilə əlaqədar olan işlərin olmamasıdır. Təbiidir ki, yarımyumşaq və yarımbərk mebeldə yay olmaması yumşaq mebelin skeletinə nisbətən bu cür mebelin skeletinin quruluşunu xeyli dəyişir və onu bərk mebelin quruluşuna yaxınlaşdırır.

Yarımbərk mebelə, bərk əsasın üzərinə 5-10 mm qalınlığında yumşaq doldurma materialları qoyur və üstündən örtük materialından üz çəkirlər.

Yarımyumşaq mebeldə daha elastik doldurma materialı tətbiq edilir. Bu materiallardan 30-50 mm qalınlığında həm bərk, həm də elastik əsas üzərinə qoyulub yanları tikilir. Yarımyumşaq mebelin oturacaq və söykənəcəyi toxunma parça, tesma, qaytan, qamış və cildən qayırıla bilər.

Əymə mebel öz quruluşunca xarrat mebelindən xeyli fərqlənir. Onun detallarının əksəriyyəti əymə olur və buna görə də qayırıklärən ağacın liflərinin kəsilməsinə ehtiyac qalmır. Burada detallar yapışqanla deyil, şurup, vint və bolt ilə bərkidilir.

Əymə mebelin quruluşu belə olduğuna görə o, xarrat mebelində yüngül, zərif və möhkəm olur.

Hazırda əymə mebel əsas etibarilə fistiq, qismən palid və göyrüş ağacından və oturacağı ilə söykənəcəyi yapışdırma fanerdən qayırılır.

Əymə mebel istehsalının əsas mərhələləri – detalların hazırlanması, əyilməsi və qurudulması, arayışlanması, quraşdırılması və son bəzək vurulmasından ibarətdir [27].

Detalların hazırlanması bir çox istehsal əməliyyatlarından, yəni tiplərin kəsilməsindən, bu kəsiklərdən tamasa hazırlanıb qurudulmasından, onların yonulmasından və bir sıra hallarda xüsusi dəzgahlarda yuvarlaqlaşdırılmasından

ibarətdir. Bu cür hazırlanmış tamasalar hiqrotermik əməliyyatdan keçirilir, yəni buxara verili və ya suda qaynadılır.

Detalların əyilməsi. Detallar xüsusi əymə dəzgahlarında mebelin detallarının şəkli olan qəliblərin köməyi ilə əyilir. Bu cür qəliblərdə əyilmiş detallar öz formasını saxlaması üçün qurudulur.

Detalları arayışlamaqdan məqsəd onları quraşdırmağa hazırlamaqdır. Bunun üçün onları cilalayırlar, sonra aşılıyır və ya dəmə qoyur, qurudur, tiftiyini aparmaq üçün bir daha cilalayırlar və məsamələrini doldurmaq üçün mastika sürtürlər. Bundan sonra detalların xeyli hissəsini (ayaqlarını, halqasını, söykənəcəyini) ləkləyir və ya pardaxlayırlar. Bəzi detalları (oturacaq və s.) qabaqca quraşdırıb sonra ləkləyir və ya pardaxlayırlar.

Detalların quraşdırılması tədriclə aparılır. Əvvəlcə ayrı-ayrı detalları qoşub bərkidir və sonra qoşulmuş bu hissələri birləşdirirlər. İstifadə zamanı məmulatın cırıldamaması üçün detalların birləşmə yerlərinə sabun və ya xüsusi mastika yaxırlar. Quraşdırılmış məmulatın ayaqlarını bərabərləşdirir, məmulatı diqqətlə yoxlayır, sabun və ya mastika qalıqlarını təmizləyir, xırda nöqsanlarını düzəldir və sonra axırıncı dəfə ləkləyir və ya pardaxlayırlar.

Hörmə mebeli əsas etibarilə müxtəlif söyüd şivlərindən hazırlayırlar. Yoğun yerinin diametri 15 mm-ə qədər olan şivlərə çubuq, 15-40 mm olan şivlərə isə ağac deyilir.

Hörmə mebel istehsalında söyüd çubuqlarından girdə və zolaq şəklində istifadə edilir. Zolaqlamaq üçün girdə çubuqları uzununa kəsir və sonra yonub hamarlayırlar.

Hörmə mebel istehsalında söyüd zoğlarından başqa bəzən bambuq, qamış və suqamışından istifadə edirlər. Bambuqdan çubuq şəklində, qamışdan lent şəklində bölməklə, suqamışından isə yarpaqlarını eşmə ip və ya lent şəklinə salmaqla istifadə edirlər [30].

Hörmə mebel istehsalı aşağıdakı əsas mərhələlərdən, yəni materialların hazırlanmasından, skeletinin qayırılmasından, hörmə işindən və bəzək vurulmasından ibarətdir.

Materialların hazırlanması. Hörmə mebel istehsalında materialların hazırlanması o qədər də çətin deyildir. Söyüd çubuğunu qabaqcadan islatdıqdan və ya buxara verdikdən sonra qabığını soyur və lazı gəldikdə lentlərə bölgülər. Hazırlanmış çubuq və ya lentləri bəzən kükürd qazı və ya ağardıcı əhənglə ağardırlar. Qamış zolaq-zolaq kəsir, suqamışının yarpaqlarını eşir və ya lent şəklində hörürler.

Skeletin hazırlanması. Hörmə mebelin skeletini ağaclarдан və ya qalın çubuqlardan düzəldir və mixla bərkidirlər. Ağac və ya çubuqları əyməklə skeletin detallarını əyri şəklə salırlar. Əsas detalların möhkəm birləşməsi üçün künclərdə onları içəri tərəfdən ox və vintlərlə də bərkidirlər.

Hörmə. Skeleti hazırladıqdan sonra ona əriş yerini verən bir neçə çubuq bərkidir və bunları lent və ya nazik çubuqla hörürler.

Hörmə müxtəlif cür ola bilər. Şərti olaraq onu bütöv (sık) hörmə və aralı (seyrək) hörmələrə bölmək olar.

Bütöv hörmədə arğac lentləri bir-birinə sık hörülür. Bu cür hörmə sadə, dama-dama, zəncirli və s. ola bilər.

Sadə hörmədə eyni rəngli arğac lent və ya çubuqlar götürülür və parçaların polotno toxumasında olduğu kimi, bir dayaqdan keçirilir.

Dama-dama hörmədə adətən iki rəngli arğac lentlər götürür və onları bir yox, iki dayaqdan keçirib elə hörürler ki, hörülmüş səth dama şəklini alır.

Zəncirli hörmənin xüsusiyyəti ondadır ki, bu cür hörmədə arğac lentləri nəinki dayaqlara, həmçinin bir-birinə də hörülür.

Aralı hörmədə dayaqlarla arğac çubuqları arasında xeyli ara qoyulur. Bu hörmə də seçmə və naxışlı hörməyə bölünür [32].

Skeletonin yanlarına paralel qoyulmuş dayaq çubuqları yalnız bəzi yerlərdə hörülən hörməyə seçmə hörmə deyilir. Dayaqlar bir-bir qoyulduqda hörməyə birqat, cüt-cüt qoyulduqda isə ikiqat hörmə deyilir.

Naxışlı hörmədə romb, sütun, halqa və s. şəklində müxtəlif formalı hörülməmiş gözlər qoyurlar.

Bəzək əməliyyatı. Hörmə mebeldə əsas bəzək əməliyyatı onun ağardılması və rənglənməsindən ibarətdir.

Mebeli həm hazır şəkildə, həm də detallarını xüsusi kameralarda kükürd qazı ilə və ya əhəng vannalarında ağardıcı əhəng məhlulu ilə ağardırlar.

Çox vaxt mebeli yağlı boy və ya emal boyaları ilə rəngləyirlər.

Hörmə mebelə bəzək vurduqda bəzən ləklayır, ütür və tunc rənginə salırlar [1,3,42].

II FƏSİL. TƏDQİQAT HİSSƏSİ

2.1. Yumşaq mebellərin istehlak xassələrinin ekspertizası

Yumşaq mebel çeşidləri aşağıdakı əlamətlər üzrə qruplaşdırılır: məmulatın növü, təyinatı, quruluşu, fasonu, istehsal xasiyyəti, skeletinin materialı, üzünə çəkilən materiallar, bəzəyi, ölçüsü, dəstləşdirilməsi və sinif bölgüsü.

Mebel növləri. Xarrat mebeli çeşidi bir çox növ məmulatdan ibarətdir. Bunlardan əsas növlər kətil, stul, kreslo, divan, kuşetka, çarpayı, döşək, stol, şkaf, bufet, kamod, tumboçka, etajerka, şırma və bədənnuma güzgündür.

Mebelin təyinatı. Eyni növ mebelin müxtəlif təyinatı ola bilər. Stollar cürbəcürdür: mətbəx stolu, yeməkxana stolu, yazı stolu və s. Təyinatına görə şkaflar kitab şkafına, üst paltarı şkafına, həm üst, həm də lat paltarı şkafına, quraşdırma şkaflara bölünür.

Mebelin quruluşu. Mebelin quruluşu onun hansı hissələrdən ibarət olduğu və bu hissələrin bir-birinə necə birkdirildiyi ilə təyin olunur.

Hissələri cəhətincə mebel dinişli və ya gövdəli olur. Dinişli mebelin (kürsü, kətil və s.) hissələrinin çoxu ayrı-ayrı dinişlərdən ibarət olur. Gövdəli mebelin hissələri qutulardan, sipərlərdən və ya çərçivələrdən ibarət olur. Gövdəli mebel (şkaf, stol, kamod və s.), quruluş cəhətcə sipərli, çərçivəli və mütəşəkkil çeşidlərə ayrıılır. Sipərli mebelin hissələri ayrı-ayrı diqqətlə rəndələnmiş taxtalardan ibarət olur. Bu taxtalar müəyyən xarrat üsulları ilə bir-birinə rəbt edilir. Çərçivəli mebeldə hissələr çərçivələrdən ibarət olur və hər hissənin içərisinə faner sipərlər yerləşdirilir. Mütəşəkkil mebel çipərləri və çərçivəli quruluşda olan hissələrdən tərtib olunur.

Hissələrin birkdirilməsinə görə mebellər bütöv, yaxud sökmə olur. Bütöv mebelin hissələri həmişəlik bərkidilir, sökmə mebelin hissələri isə asanlıqla sökülüb qurula bilir [1].

Mebelin fasonu. Mebel müxtəlif fasonlarda qayırılır. Mebelin faonu ayrı-ayrı hissələrinin forma və ölçüsü ilə müəyyən olunur. Məsələn, stulların fasonu

onların söykənəcəyinin ucalığından və formasından, şkafların fasonu onların hissələrinin forma və ölçüsündən, qutularının sayından və s. asılıdır.

Mebelin istehsal xüsusiyyətləri. İstehsalı xüsusiyyətinə görə xarrat mebeli bərk, yarımbərk, yumşaq və yarımyumşaq mebellərə ayrıılır. Bunların öz xüsusiyyətləri haqqında yuxarıda bəhs edilmişdir.

Mebel skeletinin materialı. Mebelin skeleti iynəyarpaqlı ağaclardan, palid, göyrüş, fistiq və s. ağaclardan qayırılır.

Mebelin üzünə çəkilən materiallar. Yumşaq və yarımyumşaq mebellərin üzünə müxtəlif material çəkilir. Məsələn, divarlarının üzünə reps, yüngül bəzək parçası, cut, dermatin, maket, şaqren, qobelen, məxmər və s. materiallar çəkilir.

Mebelin bəzəyi. Bəzək cəhətcə mebel iki əsas qrupa bölünür: rəngsaz bəzəyi və xarrat bəzəyi. Rəngsaz bəzəyi mebelə müxtəlif boyalar vurulmasından, xarrat bəzəyi isə mebelə lak çəkilməsindən, cilalanmasından və s. ibarətdir.

Mebelin ölçüsü. Mebelin ölçüsü onun əsas hissələrinin millimetr hesabılə həqiqi ölçülərindən ibarətdir. Məsələn, stolların ümumi ucalığı (arxası boyunca), oturacağıının ucalığı, eni və dərinliyi, stolların uzunluğu, eni və ucalığı, şkafların ümumi ucalığı, eni və dərinliyi göstərilir və s.

Mebelin dəst olması. Mebel ədədi və dəst olur. Dəst mebellər öz təyinatına görə yemək otağı, kabinet, qonaq otağı və yataq otağı üçün olur.

Mebelin təsnifatı. Materialından, bəzəyindən, dəst olmasından və digər göstəricilərindən asılı olaraq mebel üç sinfə, yəni əla, birinci və ikinci sinfə bölünür.

Yüksək keyfiyyətli ədədi və ya dəst mebellər – vahid bədii memariyyə formalı mebellərdir. Bunlara bahalı ağaç cinslərindən (karel toz ağacı, qoz, lumu ağacı, qaraağac və s.) üz çəkilir və içərisi də həmin bahalı ağaç cinslərindən, yaxud bərk yarpaqlı ağaclardan olur. Yüksək keyfiyyətli mebelləri cilalayıb güzgü kimi parlıtılı və ya kass (parltısız) edirlər. Bunların üzünə ipək, məxmər, xalça, yaxud meşin çəkilir [54].

Birinci sinif mebel də ədədi, yaxud dəst olur. Bunlar da vahid bədii memariyyə formalı olub, çöl və içəri tərəfdən yarpaqlı ağaç cinslərindən (palid, fistiq, ağcaqayın, görürüş ağacı) birqat üz çəkilmiş olur. Birinci sinif mebel cilalandırılıb şəffaf və ya kass edilir. Bunlara mebel parçasından, dermatin, yaxud yüksək keyfiyyətli tekstovinitdən üz çəkilir.

Ən sadə mətbəx mebelindən başqa bütün qalan mebellər ikinci sinfə mənsub edilir.

Xarrat kətili bir neçə hissədən, yəni oturacaqdan, ayaqlardan, ayaqarası taxtalardan və oturaqaltı bəndlərdən ibarət olur.

Kətilin oturacağı sıpər kimi, xarrat tavasından və çərçivəli fanerdən ola bilər. Formaca kvadrat, yaxud girdə olur.

Kətilin ayaqları adətən düzbucaq formasında və aşağısı yonulmuş olur. Oturacağı kvadrat formasında olan kətilin dörd ayağı, girdə olanların isə üç-dörd ayağı olur.

Kətilin dörd və ya iki ayaqarası taxta olub, aşağı tərəfdən ayaqlarını bir-birinə bənd edir. Ayaqarası taxta iki olduqda çarpanı bərkidilir.

Kətilin oturaqaltı bəndləri ayaqları yuxarı tərəfdən bir-birinə bənd edir və eyni zamanda oturacaq üçün özül təşkil edir. Kətilin adətən iki və ya dörd oturacaqaltı bəndi olur. Bəzi hallarda oturacaqaltı bəndləri halqa formasında əymə qayırılır.

Kətillər bərk və yarımbərk oturacaqlı olur.

Oturacağı bərk olan kətillər (mətbəx kətili) normal ucalıqda (450 mm-ə qədər) və uca (650 mm-zə qədər) olur. Uca kətillərin ayaqarası əvəzinə rəfi ola bilər. Oturacağı bərk olan kətillər adətən iynəyarpaqlı ağaç cinslərindən, tək-tək hallarda isə palid, toz ağacı və fistiq ağacından qayırılır. Bunlara müxtəlif rəng vurular.

Oturacağı yarımbərk olan kətil yalnız normal ucalıqda olaraq yarpaqlı ağaç cinslərindən qayırılır. Bunların üzünə dermatin, yaxud mebel parçası çəkilir. Kətillərə adətən lak vurulur [27].

Xarrat stulu oturacaqdan, dörd ayaqdan, ayaqarası taxtalarından, oturacaqaltı bəndlərindən və söykənəcəyindən ibarət olur.

Stulun oturacağı çərçivəli və çərçivəsiz, bərk, yarımbərk, yarımyumşaq və yumşaq ola bilər.

Çərçivəli stulun oturacaqaltı bəndinə çərçivə vurulur və çərçivənin də içərisinə faner taxta bərkidilir. Çərçivəsiz stulun oturacağı isə bilavasitə oturacaqaltı bəndlərinə vurulur.

Stulun ayaqları köndələn kəsilmiş müxtəlif profildə və formada ola bilər. Stulun dal ayaqları qabaq ayağından uzun olur və bunların yuxarısı stulun söykənəcəyinin yanlarını təşkil edir. Stulun dal ayaqları bir qədər əyilmiş olduğundan arxasında 10-14° yatım əmələ gəlir və buna görə də stulda oturmaq rahat olur [24].

Stulun üç ucadan, yaxud alçaqdan yerləşdirilmiş ayaqarası taxtası olur. Bunların ikisi yan tərəflərdə və biri qabaq tərəfdə yerləşir. Ayaqarası taxtalar alçaqdan qoyulanda qabaqdakı taxta qabaq ayaqların səviyyəsindən bir qədər içəri olmalıdır. Stulun da kətil kimi dörd oturacaqaltı bəndi olur.

Stulun arxası bərk, yarımbərk və yarımyumşaq ola bilər. Bərk arxa adətən bir neçə nazik tamasadan ibarət olub üfüqi, şaquli və yelpik şəklində yernləşdirilir. Üfüqi tamasalar stulun dal ayaqlarını bərkidir, şaquli və yelpik şəklində olanlar isə üfüqi tamasalar arasında yerləşdirilir. Tamasaların miqdarı və yerləşdirilməsi müxtəlif ola bilər. Bəzi hallarda tamasalar dal ayaqlara bərkidilmiş faner sıpərlə əvəz edilir. Yarımbərk arxa üzünə dermatin, qranitol, yaxud mebel parçası çəkilmiş bütöv ipərdən, yaxud sıpərlə tamasalardan mütəşəkkil ola bilər. Yarımyumşaq arxa adətən bütöv bir sıpərdən ibarət olur.

Ucalığından aılı olaraq stulun arxası adı (800 mm və daha uca) və belboyu deyilən ucalıqda (700-750 mm) olur. Adı stul arxası yastı və əymə ola bilər, belboyu ucalığında olanlar isə yalnız əymə qayırılır.

Stullar təyinatına görə yaşılılar və uşaqlar üçün olur.

Yaşılılar üçün olan stullar bərk, yarımbərk, yarımyumşaq və yumşaq olur.

Bərk stulların oturacağı və arxası bərk olur. Yarımbərk stulların oturacağı yarımbərk, arxası isə bərk, yaxud yarımbərk olur. Yarimyumşaq stulların oturacağı yarımyumşaq, arxası isə bərk, yarımbərk, yaxud yarımyumşaq olur. Yumşaq stulların oturacağı yumşaq, arxası isə yarımyumşaq, yarımbərk və bərk olur.

Yaşlılar üçün olan stulların fasonları xeyli müxtəlifdir. Bunlar arxalarının xasiyyətinə (bərk, yarımbərk, yarımyumşaq) və quruluşuna (tamasa, bütöv, quraşdırma) görə, oturacağının quruluşuna, ayaqlarının formasına və digər xüsusiyyətlərinə görə bir-birindən seçilir.

Yaşlılr üçün olan stulların ölçüsü ümumi ucalığı ilə, oturacağının yerdən yuxarı ucalığı ilə, oturacağının eni ilə və oturacağının dərinliyi ilə təyin edilir.

Uşaq stulları bərk və yarımbərk olur. Yaşlıların stulundan bunlar yalnız ölçülərilə və fasonlarının az olması ilə fərqlənir.

Quruluş cəhətcə kreslo stuldan dirsəkliyi, habelə nisbətən enli və dərin olması ilə fərqlənir.

Kreslo da stul kimi yaşlılar və uşaqlar üçün ola bilər.

Yaşlılar üçün olan kreslolar oturacağına görə bərk, yarımbərk, yarımyumşaq və yumşaq olur.

Bərk, yarımbərk və yarımyumşaq kresloların arxası adı belboyu ölçüsündə olur [21].

Yumşaq kresloların arxası bərk, yarımbərk, yarımyumşaq və ya yumşaq, dirsəkliyi isə yarımyumşaq, yaxud yumşaq olur. Kreslolar quruluş cəhətcə dörd növə ayrıılır. I növə kabinet kreslosu daxildir. Bunun arxasının əydəmi (meyli) az olur. II növə istirahət üçün olan klub kreslosu daxildir. Bunun arxasının meyli çox olur. Bəzi hallarda bu kreslonun oturacağı siyirmə olur. III növə istirahət kreslosu daxildir. IV növə çarpayı yeri verən kreslolar daxildir.

Uşaq kresloları yalnız bərk olur.

Yaşayış mebelinə adətən yalnız yumşaq divanlar daxil edilir.

Yumşaq divanların quruluşu və zahiri görünüşü xeyli müxtəlifdir. Quruluşundan asılı olaraq divanlar qutulu alçaqayqlı və qutusuz ucaayqlı olur.

Quttulu yumşaq divan ən çox yayılmışdır. Bunun əsas hissələri qutusundan, oturacağından, arxasından və mütəkkəsindən ibarətdir.

Divanın gövdəsini onun qutusu təşkil edir. Divanın oturacağı qutunun üstündə olur. Qutusu yaşıl dən ibarət olub, yan tərəflərində qatlama, yaxud götürülüb qoyula bilən dirsəklikləri olur. Qutunun qabaq və yan tərəflərinə adətən üz materialı çəkilir, dibinə isə taxta döşənir. Bəzi hallarda qutuya üz materialı əvəzinə faner vurulur.

Divanın oturacağı yumşaq olur. Bunun müxtəlif miqdarda yayları olur. Divanın oturacağı adətən yumşaq olur və qoyulub götürülə bilir.

Divanın arxası çox vaxt yumşaq, yəni yaylı və ya yarımyumşaq olur. Divanın arxasına bütövlüklə üz materialı çəkilir, yaxud bu hissə taxta çərçivəyə alınır. Çərçivənin yuxarı tərəfində çox vaxt rəf və balaca şkaflar olur.

Bəzi divanların yumşaq və yarımyumşaq arxası ayrı-ayrı yastıqlardan ibarət olaraq ümumi çərçivə içərisinə alınır, yaxud bir neçə parça olaraq divanın taxtadan olan arxasına söykənir.

Divanın yan dirsəklikləri (mütəkkələr) bərk, yarımbərk, yarımyumşaq və yumşaq ola bilər. Bərk və yarımbərk dirsəkliklər daimi olaraq bərkidilir. Yarımyumşaq və yumşaq dirsəkliklər isə çox vaxt qatlama, götürüb qoyma və ya siyirmə olur.

Qutulu yumşaq divanlar bir sıra əlamətlərilə bir-birindən fərqlənir. Bunların oturacağı və dirsəkliyi, arxasının quruluşu, oturacağında olan yayların sayı, üzünə çəkilən materialın növü və bəzəyinin xasiyyəti müxtəlif olur [24].

Oturacaqlarının və dirsəkliklərinin quruluşuna görə divanlar dörd tipə ayrılır. I tip divan oturmaq üçündür. Bunların arxası və dirsəkliyi daimi, yəni yerindən çıxmayan və açılmayan bərk, yarımbərk, yarımyumşaq və yumşaq olur. Bu kimi divanlar əsas etibarilə idarə və müəssisələrdə qoyulur. II tip divanlar oturmaq və uzanmaq üçün istifadə edilir. Bunların daimi bitişik bərk, yarımbərk və yarımyumşaq dirsəkliyi və yarımyumşaq və yumşaq arxası olur. Bu divanlar da I tip divanlar kimi əksəriyyətlər idarə və müəssisələrdə qoyulur. III tip divan

istirahət və uzanmaq üçün istifadə edilir. Bunların uzunluğu və dərinliyi müxtəlif ölçülərə salına bilər. Uzunluğu dəyişilənlərin (yarımyumşaq və yumşaq) qatlama və götürülüb qoyulan dirsəklikləri, yumşaq və yaxud yarımyumşaq arxası olur. Eninə ölçüsü dəyişilənlərin isə açılan və yaxud siyirlən oturacağı olur və bunun nəticəsində divanın oturacağını dərinləşdirmək mümkün olur. IV tip divanlar həm divan, həm də çarpayı yerini verir. Bunların oturacağı siyirmə və ya açılıb bükülən olur.

Divanlar arxası uca və taxta çərcivəli, alçaq və üzünə material çəkilmiş və habelə ayrı-ayrı yastıqlardan ibarət ola bilər.

Divanların oturacağında 24, 28, 32, 36 və 40 yay olur.

Divanların üzünə reps, dermatin, maket, şaqren, qobelen, məxmər və s. materiallar çəkilir.

Arayışlanarkən divanlara lək çəkilir, cila vurulur və pardaxlanır.

Ottomanka istirahət və uzanmaq üçün olan xüsusi növü divandır. Ottomankanın oturacağı yumşaq, çox vaxt bütöv, bəzən də ayrı-ayrı döşəklərdən ibarət olur. Bu döşəklər elastik və yarımelastik tor üstündə olur. Ottomankanın arxası ayrı-ayrı yumşaq, yaxud yarımyumşaq yastıqlardan ibarət olur. Bu yastıqlar alçaq çərcivəyə, yaxud sıpərə söykənir. Ottomankanın dirsəklikləri çıxarılıb geydirilir və metal dayanacağa söykənir.

Kuşetkanın divandan fərqi ondadır ki, kuşetkanın arxası yoxdur. Kuşetkalar qutulu, yaxud qutusuz və uca ayaqlı olur. Quruluş cəhətcə kuşetkalar üç tipə ayrılır: yarımbərk kuşetkalar – bərk, yaxud yarımbərk mütəkkəsi olur; yumşaq kuşetkalar – yarımyumşaq mütəkkəsi olur; yumşaq kuşetkalar – yarımyumşaq mütəkkəsi, yarımyumşaq və alçaq arxası olur.

Taxt – ottomankanın bir növüdür. Taxtin arxa yastıqları olmur. Qutu üzərində və ya ayaqlı qayırılır. Taxtin iki, yaxud bir dirsəkaltı mütəkkəsi və habelə başaltı mütəkkəsi olur.

Başaltı mütəkkəsi olan taxtin tumboçkası da ola bilər [3].

Taxta çarpayı baş və ayaq hissələrindən, iki yan taxtasından və döşək, yaxud tordan ibarət olur.

Taxta çarpayının baş və ayaq hissələri çərçivəli və boş sıpər quruluşunda ola bilər. Bu hissələrin üzünə müxtəlif cinsli ağaclardan faner yapışdırılır. Yan taxtaları bütöv olur və çarpayının ayaq və baş hissələrinə metal bəndlərlə bərkidilir.

Taxta çarpayılar döşəkli, yaxud torlu olur. Döşək və tor çarpayının yan taxtalarının arasında yerləşdirilir. Bəzən döşək çarpayının yan taxtalarının üstünə qoyulur.

Döşəklər yaylı və yaysız olur.

Yaylı döşəklər karkaslı və karkassız ola bilər. Yaylı döşəklərin karkası taxta qutudan, yaxud düralüminium çərçivədən olur.

Taxta utulu döşəklər çox vaxt torsuz və yalnız konus formalı yaylarla qayırlı. Lakin bəzi artikul məməlatın torunun 16 paxlavəşəkilli yayı olur. Belə tor 12 konus formalı yay üzərində yerləşdirilir.

Düralüminium çərçivəli döşəklərin toru adətən paxlavəşəkilli olur və belə tor konus formalı yaylar üzərində yerləşdirilir.

Karkassız döşəklər bir çox beşburmalı silindrik yaydan ibarət olur və bu yaylar döşəyin parçadan olan gövdəsinin içərisindəki gözlərdə yerləşdirilir.

Yaysız döşəklər içinə aralıq materialı (tük, pambıq, pərqu və s.) doldurulmuş mitildən ibarətdir. İçindəki tük və s. bir yerə toplaşmasın deyə, mitili şahmat, yaxud düzbucaq şəklində vişlə sıriyırlar.

Yaysız və bükülməyən nazik döşəklər də olur ki, bunları yaylı döşəklərin üstündən salırlar.

Yaşayış mebeli çeşidində ən çox yer tutan mətbəx stolu, yemək otağı stolu, yazı stolu və divan qabağına qoyulan kabinet stoludur.

Mətbəx stolu üst səthindən və 1-2 qapılı stolaltı şkafından ibarət olur. Mətbəx stolunun yuxarısında 1-2 qutusu olur [4].

Mətbəx stolu tək, yaxud mütəşəkkil olur. Mütəşəkkil mətbəx stollarının üst taxtasının kənarları yan tərəflərdən qıraqa çıxmır və ona görə də onları bir-birinə kip yapışdırmaq olur.

Mətbəx stolları ayaqlı, yaxud ayaqsız olur. Mətbəx stolu şkafının qapısının kilidi içəridən və ya başqa cür olur.

Tək olan mətbəx stolunun üst taxtasının uzunluğu 800 və 100 mm, mütəşəkkilinkı isə 600, 800 və 100 mm olur.

Mətbəx stollarına boyaq çəkilir.

Yemək stolları dörd tipdə buraxılır: bütöv stol, uzanıb qısalan ayaqlı və ya siyirməli stol, açılıb yiğilan (lamber tipli) stol, qatlama və üstü yana salınan stol.

Bütöv stollar adətən kvadrat, yaxud düzbucaq formada olur. Bunların dörd ayağı və yuxarıdan qoyulmuş ayaqarası taxtaları olur. Bu stolların üstü çərçivəli, yaxud sıpər quruluşda olur. Bu stollar əksərən ictimai iaşə müəssisələrində istifadə edilir.

Uzanıb qısalan stollar ən çox yayılmışdır. Bunların çeşidi olduqca müxtəlifdir. Bu stollar quruluş, üst taxtasının və ayaqlarının forması, materialı, bəzək və ölçülərinə görə bir-birindən seçilir.

Quruluş cəhətcə yemək otağı stolları iki cür olur. Bunlardan birinin üstü açılıb yiğilan, digərinki isə bir neçə taxtadan ibarət olur.

I tip stolun üstü hər iki tərəfə çəkilib uzanır. II tip stolun isə üstünün taxtası iki tərəfə aralanır və aralığa əlavə taxta yerləşdirilir.

Stolların üstü kvadrat, düzbucaq, girdə və oval ola bilər.

Stolların ayaqları müxtəlif formada, yəni kvadrat, tilləri yuvarlaqlaşdırılmış kvadrat, səkkizhädli və s. formalarda olur.

Açılıb qatlanan stolların üstü həncamalı ikiqat taxtadan ibarət olur. Stolu açmaq istədikdə üstünün taxtası açılıb 90° qaldırılır və beləliklə, stolun üstü kvadrat formaya düşür.

Qatlama stolların üstü üç taxtadan ibarət olur. Orta taxta yerində daimi bərkidilmiş olur, iki yn taxtalar isə qalxıb salına bilir. Bu taxtalar orta taxtaya

həncama vasitəsilə bitişdirilir. Hal-hazırda açılıb yiğilan və üstü qatlanan stollar çox az istehsal edilir.

Yemək otağı stolları iynəyarpaqlı ağaç cinslərindən və qızlağac, toz ağaç və görüs ağaçından qayırılır. İynəyarpaqlı ağaclardan qayırılan stolların üzünə palid, fistiq ağaç və digər cinsli ağaclardan faner çekilir.

Yemək otağı stollarına əksərən lək çekilir, ayrı-ayrı hallarda cilalanır.

Stolların ölçüsü üst taxtasının eni və uzunluğu ilə göstərilir (girdə və uzunsov stolların ölçüsü isə diametrindən hesablanır) və adətən 900 mm və daha artıq olur [6].

Yazı stolları quruluş cəhətcə iki tipə ayrılır: tumbalı və ayaqlı stollar.

Tumbalı stolların bir, ya iki tumbası olur. Birtumbalı stolun tumbası sağ və ya sol tərəfdə olur.

Yazı stollarının tumbaları qapısız, yaxud qapılı olur. Tumbanın qapısı bir neçə qutunu, yaxud yarımqutunu örtür.

Tumbalı yazı stollarının üstü çərçivəli, içi boş sıpərli və ya sıpərli ola bilər. Yazı stollarının üst səthinin kənarlarına ensiz taxta (tamasa) tutulur və ya enli çərçivə arasına alınır. Yazı stollarının üzünə faner, dermatin, yaxud mahud çekilir.

Tumbalı yazı stollarının altında bəzən bir, iki, yaxud üç qutusu olur.

İkitumbalı yazı stollarının tumbaları göz-göz olur, bir tumbalınınkı isə bütöv, yaxud göz-göz olur.

Ayaqlı stolların tumba əvəzinə dörd kvadrat, yaxud düzbucaq formalı ayağı olur. Ayaqlarının arasında iki köndələn taxta olur və bunları birləşdirən uzununa bir taxta vurulur. Belə stolların üst taxtasının altında bir, ya iki qutusu olur.

Ayaqlı yazı stollarının üstü adətən çərçivəli quruluşda olur, çərçivənin ətrafına ensiz taxta vurulur, üzünə isə dermatin, yaxud qranitol çekilir.

Tumbalı yazı stollarına lək, yaxud cila vurulur. Ayaqlı yazı stollarına boyaq və ya lək çekilir [12-13].

Yazı stollarının ölçüsü millimetr hesabilə onların uzunluğunu və enini göstərir. Birtumbalı stolların uzunluğu 1100-1400 mm, ikitumbalılarındakı 1400-2000 mm, ayaqlı yazı stollarının uzunluğu 1000-1400 mm olur.

Divanqabağı kabinet stolları quruluş cəhətcə bütöv və girdə olur. Bunlara ayaqarası yerinə rəf qoyulur. Bu stolların üstü sıpər quruluşunda olub, üzünə faner, lək və ya cila vurulur. Üstünün diametri 750-900 mm olur.

Yaşayış mebelinin çeşidində üst və alt paltarı şkafları və kitab şkafları əsas yer tutur. Yazı şkafları az yayılmışdır.

Üst və alt paltarı şkafları üç növdə buraxılır: yalnız alt paltarı üçün, yalnız üst paltarı üçün və həm üst və həm də alt paltarı üçün.

Alt paltarı şkafları (şifoner) adətən birqapılı və bir şobədən ibarət olur. Həmin şobənin siyirmələri, qutuları və yarımqutuları olur. Bu növ şkaflar ən az yayılmışdır.

Üst paltarı şkafları (qarderob) ikiqapılı və birqapılı olur. Üst paltarı üçün bunların bir, yaxud iki şobəsi və bir və ya iki çöl, ya içəri qutusu olur. İçəri qutuları olan şkaflarda kostyum asmaq üçün yesiklərin üzərində mil vurulmuş olur.

Şkaf çeşidindən ən çox həm üst, həm də alt paltarı üçün olan III tip yayılmışdır. Bu şkflar ikiqapılı, üçqapılı, ikişobəli və üçşobəli olur.

İkişobəli şkaflarda şobənin biri lat, ikincisi isə üst paltarı üçündür. Alt paltarı şobəsinin siyirmə rəfləri, yarımqutuları, yaxud qutuları olur. Bunlara şkafın fasadına perpendikulyar, yaxud paralel olaraq bir, yaxud iki dəstə alt paltarı yığılır. Üst paltarı şobəsində şkafın fasadına paralel mil yerləşdirilir. Məldən yuxarıda papaq üçün rəf, paltarasan və yaxud şəbəkə olur. Qarderob şobəsi çox vaxt alt paltarı şobəsindən dəri olur.

Üçşobəli şkaflarda şobələrin ikisi üst və biri alt paltarı üçün, yaxud əksinə, biri üst və ikisi alt paltarı üçün istifadə edilir. Üçşobəli şkafların şobələrinin avadanlığı da ikişobəli şkafinkə kimidir.

İkişobəli və üçşobəli şkafların aşağısında iki və daha çox çöl və içəri qutuları olur [15].

Üst və alt paltarı şkaflarının çoxu iynəyarpaqlı ağaç cinslərindən qayırılır və üzünə faner çekilir. Tək-tək hallarda bu şkaflar fistiq ağacı, tozağacı və göyrüş ağacından qayırılır. Bu şkaflara adətən lək, cila və yaxud pardax vurulur.

Şkafların qapısına bayırdan və az hallarda içəridən güzgü vurulur. Alt paltarı saxlanan şöbənin qapısının yuxarısı şübhəli olur.

Şkafların ayağının altına metal knopka vurulmalıdır.

Üst və alt paltarı şkaflarının ölçüsü onların üamumi ucalığı, eni və dərinliyi ilə göstərilir. Şkafın ümumi ucalığı 2200 mm-dən artıq olmamalıdır. Ucalığı 1800 mm-dən və eni 600 mm-dən artıq olan şkaflar mütləq sökülüb qurulma olmalıdır.

Kitab şkafları üç tip olur. Dikinə birşöbəli, dikinə ikişöbəli və müxtəlif dərinlikdə birrəfli mərtəbələri olan şkaflar.

I tip kitab şkafları bütün ucalığı boyunca eyni dərinlikdə olur, eninə isə bir, yaxud iki şöbə ola bilər. Bu şkaflar ucalığı 1700 mm-dən və eni 800 mm-dən yuxarı olduqda sökülüb qurulma qayırılır, kiçik ölçüdə olduqda isə bütöv qayırılır.

II tip kitab şkafları sökülüb qurulma olur. Bunların aşağı hissəsi yuxarı hissəsindən dərin olur. Bunlar eninə bir, yaxud iki şöbəyə ayrıılır.

Birinci və ikinci tip şkafların qapısı ikitaylı, qalxıb enən, siyirməli, şübhəsiz və tamam, yaxud yarımcıq şübhəli ola bilər.

Bu tip şkafların yeri dəyişdirilə bilən bir neçə rəfi olur. Şkafın dibindən hesab edilərək daxili ucalığının hər 250 mm-i üçün bir rəfi olur.

III tip kitab şkafları da sökülüb qurulma olur. Bunlar (nisbətən dərin olan) dib hissəsindən, bir neçə ayrı-ayrı şöbədən və qapaqdan ibarət olur. Bu şkafların qapısı qalxıb enən siyirməli və yaxud ştorlu olur.

Kitab şkafları iynəyarpaqlı ağaç cinslərindən, fistiq, göyrüş, palid və toz ağacından qayırılır. Bunlara boyaq, lək, cila və pardax vurulur.

Kitab şkafları da üst və alt paltarı şkafları kimi ayaqlı olmalıdır. Bunların ölçüsü ucalığı, eni və dərinliyi ilə göstərilir. Ümumi ucalığı 2200 mm-dən artıq olmamalıdır [16].

Birşöbəli kitab şkaflarının eni 600 mm-dən, o birilərin eni isə 800 mm-dən az olmamalıdır.

Yazı şkafına sekreter deyilir. Yazı şkafı quraşdırma məmulatdır. Bu şkafın yuxarı hissəsində açma taxtası olur ki, bu taxta yazı stolu yerini verir. Bu taxtanın arxasında yazı ləvazimatı üçün rəflər və qutular olur. Yazı şkafının aşağı hissəsinin iki qapısı və ya siyirmə qutuları olur. Bu qapıların arxasında isə rəflər olur. Yazı şkafları bütöv və ya yuxarı hissəsi qondarma ola bilər. Yazı şkafının üzünə yüksək cinsli ağaclardan faner çəkilir, adətən cila vurulur.

Təyinatına görə bufetlər yemək otağı, yaxud mətbəx üçün olur.

Yemək otağı bufetləri aşağıdakı 4 tipdə qayırılır: alçaqboy bufet (üst şkafi olmur); üst şkafı, yaxıd rəfi olan və taxçası olmayan bufet; alt və üst şkaflardan ibarət və taxçası olan bufet; mürəkkəb quruluşlu bufet – bunun alt və üst şkafi, bunların arasında taxçası və yanlarında əlavə yan şkafları olur.

Yemək otağı bufetlərinin hamısının azı 80 mm ucalıqda ayağı olmalıdır.

Bufetlər, bir qayda olaraq, iynəyarpaqlı ağaç cinslərindən qayırılır və üzünə palid, fistiq, göyrüş ağacı və s. ağaç cinslərindən faner vurulur. Bufetlərin əsas arayışlanması lak, cila və pardax vurulmasından ibarətdir.

Yemək otağı bufetinin ölçüsü – ümumi ucalığı (I tip üçün 1000 mm və qalan tiplər üçün 2200 mm-ə qədər), eni (800-2000 mm) və dərinliyi (alt şkaf üçün 450-600 mm və üst şkaf üçün 300-450 mm) ilə göstərilir.

Mətbəx bufetləri iki tipdə buraxılır: alt və üst şkafi olan bufetlər və müxtəlif əlavə qurğuları olan bir neçə hissədən ibarət bufetlər.

Mətbəx bufetləri iynəyarpaqlı ağaç cinslərindən və yarpaqlı yumşaq ağaç cinslərindən qayırılıb üzünə rəng və lak çəkilir. Mətbəx bufetlərinin də ölçüsü yemək otağı bufetlərinin ölçüsü kimi göstərilir.

Kamodda alt paltarı, nazik parçalardan tikilən üst paltarları və müxtəlif xərəzi ləvazimatı saxlanır. Kamodların çoxunun iki xırda və üç böyük qutusu olur.

Bununla bərabər, ikitaylı qapısı olan qutulu, yarımqutulu və ya siyirmə rəflə kamodlar və habelə quraşdırma kamodlar da qayırılır. Bunların qutuları və ikitaylı qapısı olan rəfləri və yarımqutuları olur.

Kamodlar iynəyarpaqlı, yaxud yarpaqlı yumşaq ağaç cinslərindən qayırılıb üzü fanerli və fanersiz olur. Bunlara boyaq və lak vurulur.

Kamodların ölçüsü – ucalığı, eni və dərinliyi ilə göstərilir. Kamodların azı 80 mm hündürlükdə ayaqları olmalıdır.

Çarpayıyanı tumboçkalardan ən sadə və ən çox yayılanı – yuxarısında bir qutusu və aşağısında şkafı olan tumboçkalardır. Tumboçkanın şkafını – rəfləri olan qapılı bir şöbə təşkil edir. Tumboçkanın qutusu ilə şkafının aralığında taxçası da ola bilər [19].

Tumboçkalar digər tiplərdə də qayırılır. Bunlar qutusuz, üçtərəfli taxcası, habelə kiçik qutusu və yan taxcası olan s. formalı tumboçkalardır.

Tumboçkalar iynəyarpaqlı ağaç cinslərindən və habelə palid, fistiq, göyrüş və s. ağaclardan qayırılır. Tumboçkalar çərçivəli, sıpərli və içibos sıpər quruluşunda olur. Tumboçkalara lak, cila və pardax vurulur.

Tumboçkaların ölçüsü – ucalığı, eni və dərinliyi ilə göstərilir.

Etajerka kitab saxlamaq üçündür. Bunlar quruluş cəhətcə açıq və yarımörtülü olur. Açıq etajerkanın dörd ayağı və ayaqlarının arasında 4-5 qəfəsəsi olur. Bu etajerkaların hər yan tərəfinə dikinə üç ensiz tamasa qondarılır. Yarımörtülü etajerkaların yan və arxa divarları faner taxtasından olur. Etajerkaların aşağı hissəsində qapılı xırda şkafı ola bilər.

Etajerkalar toz ağaçından, palid, fistiq, göyrüş, ağcaqayın və digər cinsli ağaclardan qayırılır və üzünə lak çəkilir.

Şirma 4-5 xanədən ibarət olub, hər xanəsində çıxarıla bilən pərdə çərçivəsi olur. Şirmanın xanələri bir-birinə həncama ilə bərkidilir. Şirma xanələrinin yuxarı hissəsinə dikinə və köndələninə quraşdırılan tamaralarla müxtəlif bəzək vurulur.

Şirmalar fistiq, göyrüş, palid və iynəyarpaqlı ağaç cinslərindən qayırılır. Bunlara lak vurulur.

Bədənnümə güzgü – bədii bəzəkli taxta çərçivəli böyük güzgündür. Bədənnümə güzgünün aşağısında adətən hamar ayaqlı stol olur. Çərçivəsinə palid, fistiq, göyrüş və digər cinsli ağaclardan üz çəkilib lak, cila və pardax vurulur.

Dəst mebellər vahid memariyyə formada bəzəkli və müəyyən təyinatlı otaq üçün avadanlıq təşkil edir. Bununla əlaqədar olaraq dəst mebellər yemək otağı, yataq, kabinet və qonaq otağına məxsus qayırılır.

Yemək otağı üçün olan mebel dəsti adətən bufetdən, siyirməli nahar stolundan və ya 12 stuldan ibarət olur. Bunlardan başqa həmin mebel dəstində çay stolu (servizli), yaxud samovar stolu, balaca bufet, radio stolu və güldanaltı da ola bilər [24].

Yataq otağı üçün olan mebel dəsti tərkibcə müxtəlif ola bilər. Bunların ən sadəsi paltar və dəyişək şkafından, bir çarpayıdan, çarpayıyanı tumboçkadan və yumşaq kətildən ibarət olur.

Yataq otağı mebelinin daha mürəkkəb dəsti bir şkaf, iki çarpayı, iki tumboçka, iki yumşaq kətil, aynalı tualet və kürsü, yaxud basketkalardan ibarət olur. Habelə tərkibində şkaf, iki çarpayı, iki kətil, trelaj, basketka və iki kürsü olan dəst də buraxılır.

Kabinet üçün olan mebel dəsti tərkibinə adətən yazı stolu, iş kreslosu, iki yumşaq kreslo, bir divan, divanqabağı stol və kitab şkafından ibarət olur. Kabinet üçün daha məhdud dəst də ola bilər.

Qonaq otağı üçün olan mebel dəsti divan, yaxud divan-çarpayı, iki kreslo, divanqabağı stol, bəzən də yumşaq kətil, stul, balaca bufet, radio stolu və güldanaltı stolundan ibarət olur.

Xarrat mebeli çeşidinə habelə paltarasan, rəflər, güldanaltı, karniz və s. daxildir.

Əymə mebelin çeşidi nisbətən məhduddur və əsas etibarilə stul, kreslo, divan və stoldan ibarətdir.

Təyinatına görə əymə stullar yemək otağı stulundan və pianino stulundan ibarət olur [30].

Yemək otağı stulu dörd ayaq, oturacaqaltı taxtası, halqlar (ayaqarası), oturacaq və arxa hissəsindən ibarətdir.

Bu stullar bir neçə əlamətə görə, yəni əsas hissələrinin hazırlanmasına, materialına, arxasının quruluş və ucalığına, oturacağının formasına, bəzəyinə və ölçülərinə görə bir-birindən seçilir.

Əsas hissələrinin hazırlanması xasiyyətinə görə yemək otağı stulları əymə və xarrat əymə stullarına ayrılır. Xarrat əymə stullarının bəzi hissələri (adətən ayaqları) xarrat mebeli kimi qayırılır.

Materialına görə stullar fistiq, palid və göyrüş ağacından olur.

Yemək otağı stullarının arxası adı və belboyu olur. Belboyu stul arxaları əymə tamasadan, yaxud fanerdən qayırılır. Yemək otağı stulunun oturacağı girdə, nalşəkilli və trapesiya formasında olur.

Yemək otağı stullarına lak, cila və pardax vurulur.

Stulların ölçüsü onların ümumi ucalığı və habelə oturacağının ucalığı, eni və dərinliyi ilə göstərilir.

Pianino stulu girdə və arxasız olur. Bunlar vint üzərində qayırıldığı üçün xeyli (450-630 mm) ucaldılıb alçaldıla bilər.

Əymə kreslolar da stul kimi müxtəlif əlamətlərə görə, yəni əsas hissələrinin hazırlanmasına, materialına, arxasının tipinə, oturacağının formasına və arayışlanmasına görə bir-birindən fərqlənir.

Əymə mebel çeşidinə adı kreslolardan başqa, habelə yelləncək kreslolar da daxildir.

Əymə divan əsas etibarilə uzun kreslodur. Əymə divanlar materialına (fistiq, palid, göyrüş), arxasına (faner, əymə tamasa) və arayışlanmasına (lak, cila, pardax) görə bir-birindən seçilir.

Əymə stollar adətən girdə, ayaqları əyilərək ortada bir-birinə bitişmiş olur. Stolun üstü fanerdən olub lak və cila vurulur.

Əymə mebelin dəsti adətən stol, divan, iki kreslo və iki, yaxud dörd stuldan ibarət olur [1,25].

Təyinatına görə hörmə mebel yaşlılara və uşaqlara məxsus olur.

Yaşlılara məxsus hörmə mebelin əsas növləri stul, kreslo, divan və stollardan ibarətdir.

Stul, kreslo və divanlar əsas etibarilə hörülməsi xasiyyətinə görə bir-birindən seçilir. Bunlar yalınqat, cütqat, yaxud üçqat olur. Bəzəkli, sadə və s. növlərdə hörülür. Bunlar bir-birindən həm də məmulatın bütünlükdə, yaxud ayrı-ayrı hissələrinin formasına görə fərqlənir. Məsələn, kreslolar kvadrat, nalşəkilli, xorutmışəkilli və s. formalarda olur.

Hörmə mebelin çeşidinə adı kreslolardan başqa, habelə yaşlılar üçün yelləncək kreslolar da daxildir.

Hörmə stollar dördayaqlı düzbucaq formada və birayaqlı girdə ola bilər. Girdə stolun ayağı bir neçə yoğun çubuqdan ibarət olur və bunların ucları, stolu saxlaya bilmək üçün əyilmiş olur.

Hörmə mebel habelə dəst ilə də buraxılır. Bunun dəsti bir divan, bir stol, iki kreslo və iki stuldan ibarət olur.

Uşaq hörmə mebeli çeşidinə uşaq çarpayısı, kreslo, araba, xizək və uşaq stulları daxildir [23].

İki yaşa qədər uşaq çarpaylarının yanları, uşaq yıxılmasın deyə, uca qayırlır. Bunlar seyrək hörülməlidir ki, uşaq üçün yaxşı ventilyasiya təmin edilsin.

İki yaşdan yuxarı uşaq çarpayları yaşlılara məxsus çarpayılar kimi qayırlır.

Uşaq yelləncək çarpaylarının adı çarpayılardan fərqi ondadır ki, qabaq və dal ayaqlarının altına qövs qoyulur və çarpayı bu qövsün üstündə yellənə bilir.

Uca uşaq kresloları körpələr üçündür. Bu kresloların qabağında köndələn dayanacaq ağacı və ya həncamalı hörmə ilə bərkidilmiş xüsusi quruluşlu stolu olur.

Uşaq araba və xizəkləri çox müxtəlif forma və ölçülərdə olur.

Uşaq stulları hər cür yaşı uşaqların özünə görə ölçülərdə qayırlır. Belə stulların oturacağı adətən elə hörülür ki, səthi çox kələ-kötür olmasın.

Çarpayının hissələri. Metal çarpayının əsas hissələri baş və ayaq hissələrindən, iki yanlıqdan, yaxud tor üçün çərçivədən ibarətdir.

Çarpayının baş və ayaq hissələri bir neçə polad və ya düralüminium borudan, polad çubuqlardan və bəzən də taxta sıpərlərdən ibarət olur.

Çarpayının yanlıqları və ya çərçivəsi adətən möhkəm poladdan qayırılır.

Çarpayının baş və ayaq hissələri çərçivəyə və ya yanlıqlara müxtəlif üsullarla bənd edilir. Qatlama çarpayınlarda bu hissələr bir-birinə iki həncamalı tamasa ilə bənd edilir və onun vasitəsilə də baş və ayaq hissələr qatlanıb çərçivənin üstünə gəlir. Qurma çarpayınlarda baş və ayaq hissələr yanlıqlara, yaxud çərçivəyə tökmə çuqun qıfil və ya qarmaqlarla bənd edilir. Çarpayının hissələrini vintlə bərkitməyə yol verilmir.

Çarpayılar torlu və torsuz (yaylı döşəklə) buraxılır.

Çarpayıların şəbəkəsi zireh və romb formasında ola bilər [21].

Çarpayıların çeşidi. Metal çarpayılar bir neçə əlamətlərə, yəni materialına, quruluşuna, baş və ayaq hissələrinin formasına, arayışlanmasına, təyinatına və ölçüsünə görə bir-birindən seçilir.

Çarpayıların əsas hissələri polad borulardan, düralüminium borulardan, polad çubuqlardan qayırılır.

Quruluş cəhətcə çarpayılar qatlama və qurma olur. Qurma çarpayılar torsuz, yaxud zirehli və romb formalı tor ilə buraxılır. Qatlama çarpayıların toru adətən romb formalı olur.

Tipinə görə çarpayıların baş və ayaq hissələri halqa, çərçivə və qövs fasonlarında olur.

Arayışlaenması cəhətinçə çarpayıların hər yeri və ya bəzi yerləri nikellənir, yaxud ona xrom çəkilir və bəzən də boyaq vurulur.

Təyinatına və ölçülərinə görə çarpayılar 3 qrupa bölünür: yaşlılar, yeniyetmələr və uşaqlar üçün.

2.2. Yumşaq mebellərin keyfiyyətinin ekspert qiymətləndirilməsi

Sortlaşdırma prinsipləri. Keyfiyyət cəhətcə mebel 1-ci və 2-ci sortlara ayrılır.

1-ci sort mebel həm ilk materialların keyfiyyəti, həm də onların hazırlanması, quraşdırılması və arayışlandırılması cəhətcə bütün texniki şərtlərə müvafiq olmalıdır.

2-ci sort mebeldə 1-ci sort üçün olan normalardan üç kənara çıxılma hallarına yol verilir. Lakin bu nöqsanlar mebelin zahiri görünüşünü korlamamalı və istismar xasiyyətini pozmamalıdır.

Xarrat mebelinin keyfiyyət şərtləri. Xarrat mebeli tam keyfiyyətli ağaclarдан və digər materiallardan qayırılmalıdır. Mebelin ağacdən olan hissələrində qətiyyən çürük, düyün və çat yerləri olmamalıdır.

Cılalı səthlərdə ağacın daxili damarları, düyünü, çatı, qurd dəymmiş yerləri olmamalıdır. Üzü cilalı, diniş mebelinə üz tərəfində 4 ədədə qədər, gövdəli mebelin isə 6 ədədə qədər 10 mm ölçüdə bitişmiş sağlam düyün olmasına yol verilir.

Bütünlükdə mebelin və hissələrinin ölçüləri standart, yaxud texniki şərtlərə uyğun gəlməlidir [21].

Xarrat mebeli hissələrinin hazırlanması, quraşdırılması, üzünə faner çəkilməsi və arayışlanması keyfiyyəti cəhətcə aşağıdakı şərtlərə müvafiq olmalıdır.

1. Bütün taxta hissələr sumbata kağızı ilə diqqətlə sürülməli, üzü də cilalandırılmalıdır. Burada rəncələnməmiş yerlər, çat, qopuq, düyün, mamır, tilişkə, çizıntı, cilasız yer olmamalı və s. nöqsanlara yol verilməməlidir.

2. Sökülməyən hissələr kip yapışdırılmış, sıxılmış, yapışqanlaşmış və çətsiz olmalı, üz tərəfdən baxıldığda səthində deşik, işarti olmamalıdır. Millər öz yuvasına kip yerləşdirilmiş və yapışdırılmış olmalıdır.

3. Mebelin açılıb bükülən və sökülüb quraşdırılan hissələri, yəni xonçaları, güzgüləri, şüşələri və s. hissələri kip və möhkəm bərkidilmiş olmalıdır.

4. Mebelin qapısı, qutusu, yarımqutusu, çəkmə rəfləri və qəfəsələri kip olmalıdır. Qapıları asan və səssiz açılıb örtülməli və kip olmalıdır. Qutuları və digər siyirmələri asan, ilişmədən və əyilmədən dala-qabağa çəkilməlidir.

5. Mebelin üzünə vurulan faner rənginə və şəklinə görə uyğun olmalı, kip yapışdırılmış və hər yeri hamarlanmış olmalıdır. Burada hava qalmış şişkin yerlər, yapışmamış yerlər, ləkə və yapışqan qalığı olmamalıdır.

6. Mebelin oturacağı, arx-ası, mütəkkələri və üzünə material çəkilən digər hissələri hamar və tumurcuqsuz, yan tərəfləri hamar, düyünsüz, oyuqsuz və diqqətlə rəndələnmiş olmalıdır.

7. Yumşaq mebelin yayları bir qaydada və cərgə ilə düzülmüş olmalıdır, möhkəm və düzgün bağlanmalı və yatanda səs verməməlidir. Yumşaq mebelin üstündə oturanda yanları oturacaq sahəsinin ümumi ucalığının 0,2 hissəsindən artıq yatmamalıdır.

8. Mebelin üzünə çəkilən material bərk dərtilmiş olmalı və həmin materialın naxışları simmetrik yerləşdirilməlidir. Burada qırış, əyinti olmamalıdır. Kənarları bükülmüş, oboy və fsonlu mixlarla karkasına bərkidilmiş və küncləri tikilmiş olmalıdır.

9. Mebel diqqətlə ləkəlanmalı, cilalanmalı, pardaxlanmalı və parlaq olmalıdır. Burada çat, qopuq, əyinti, qılçıq, kələ-kötür yerlər olmamalıdır. Mebelin boyağı bir qaydada çəkilmiş olmalı və boyaqsız, çirkli, boyağı qopmuş yer və açıq qalan məsamələr olmamalıdır.

10. Mebelin furniturası möhkəm olmalı və diqqətlə quraşdırılmalıdır. Bunlarda tilişkə, batıq, əyinti, əzik, pas və digər nöqsanlar olmamalıdır. Mebelin furniturası düzgün və möhkəm bərkidilməlidir.

11. Mebelin qıfilları düzgün quraşdırılmalı, asan açılıb bağlanmalı, ilişməməli və açılıb bağlanması aydın hiss edilməlidir.

2-ci sort mebeldə müəyyən miqdarda aşağıdakı nöqsanların olmasına yol verilir.

1. Üz tərəfdən hissələrinin birləşdirilən yerlərində 100 mm uzunluqda və 1 mm aralı qalması. Lakin bu yerlər diqqətlə tamasa və şponla tutulmalıdır.

2. Qapı və qutuların öz yerindən 1-1,5 mm aralı dayanması.

3. Parlaq arayışlanmamış mebelin üzündə təmir edilməmiş yerlər olması. Bu yerləri təmir etmək üçün işlədilmiş material mebelin rənginə və taxtasının təbii şəklinə uyğun olmalıdır. Belə nöqsanların tünd rəngə boyanmış mebeldə olmasına yol verili rəvə həm məmulatda çoxu 10 mm^3 ölçüdə ola bilər.

4. Mebelin üz tərəfinin müxtəlif yerlərində taxtasının təbii şəkil və rənginin bir-birilə azacıq müvafiq olmaması.

5. Mebelin müxtəlif yerlərdə üzündə əhəmiyyətsiz batıqlar və cızıntılar olması.

6. Mebelin üzünə çəkilən materiallarının azacıq qırışması.

7. Mebelin üz tərəfinin müxtəlif yerlərində rənginin və parıltısının azacıq solmuş və dəyişilmiş olması.

Mebelin texniki şərtlərə uyğun olması yox-lananda məmulatın hamısı gözdən keçirilir.

Mebeli qayıran istehsalat onun bütün keyfiyyət şərtlərinə dair alıcı qarşısında 6 ay müddətində məsuliyyət daşıyır. Bu müddət mebel satıldığı gündən hesablanır, bu şərtlə ki, həmin mebel normal surətdə işlədilsin [1,4,16].

III FƏSİL.

3.1. Yumşaq mebellərin istehsal texnologiyasının çeşidinin formalasdırılmasında rolü

Mebel malları yaşayış və xidmət binalarındakı və işdə, istirahətdə tətbiq olunan, habelə müxtəlif əmlak saxlamaq və qeyri-məqsədlər üçün istifadə edilən cürbəcür predmetlərdən ibarətdir.

Ən çox yayılan ağac mebeldir. Bunların detalları müxtəlif cinsli ağacların oduncağından hazırlanır. İstehsal üsullarına görə bu mebel xarrat mebelinə, əymə mebelə və hörmə mebelə bölünür.

Xarrat mebelinin əsas adetalları oduncaqdan ibarət olaraq dülğər emalı nəticəsində (mişarlamaq, rəndələmək və s.) yaradılır və bu detallar müxtəlif xarrat üsullarında birkdirilib yapışqanlanır.

Əymə mebelin detallarına əyrixətli forma verili rəvə detalları isə, bir qayda olaraq bərkidici materiallar (şurup, bolt və s.) vasitəsilə birkdirilir.

Hörmə mebel xarrat və əymə mebeldən fərqlənərək hörmə emal vasitəsilə hazırlanır və başlıca olaraq söyüd çubuqlarından hörülür.

Mebel istehsalında müxtəlif növ materiallardan istifadə edilir. Bunları aşağıdakı qruplara bölmək olar: oduncaq materialları, döşəmə və doldurma materialları, üzük materialları və müxtəlif materiallar.

Xarrat mebelinin istehsalında oduncaq materialları, adətən taxta, tir, faner və xarrat lövhələri şəklində tətbiq olunur.

Taxtalar və tirlər – həm iynəyarpaq, həm də yarpaqlı ağac cinslərindən hazırlanır.

Faner təkqatlı və çoxqatlı (yapışdırılmış) tətbiq olunur.

Xarrat lövhələri 16-dan 50 mm-ə qədər qalınlıqda çoxlu miqdarda tamasadan tərtib edilmiş və hər iki tərəfdən birqatlı faner yapışdırılmış taxta lövhələrdən ibarətdir. Bir tərəfinə, yaxud hər iki tərəfinə əlavə olaraq yonulmuş faner yapışdırılan lövhələrə üz çəkilmiş lövhə deyilir.

Xarrat lövhələrinin ortası, əksəriyyətcə iynəyarpaq cimnəli oduncaqlardan və qismən də tozağacından, ağcaqovaqdan və s. yarpaqlı cins ağaclarдан hazırlanır. Lövhələrin üzünə köynək yerinə çəkilən bir qatı faner tozağacından, qızlağacdan və şam ağacından olur.

Mebel istehsalında habelə yonqar-ağac lövhəcikləri tətbiq edilir. Bu lövhəciklər sintetik qatran səpilmiş, sonra preslənmiş ağac yonqarından hazırlanır. Mebel istehsalında həm də sintetik qatran qatılıb narınlaşdırılmış oduncaq lifli lövhəciklərdən istifadə edilir.

Döşəmə və doldurma materialları stul, kreslo, divan və s. növ mebel istehsalında tətbiq edilir. Bunlardan əsas yeri tutan at tükü, dəniz otu, cavan ağac qabığı, oduncaq yonqarı və pambıqdır.

Döşəmə və doldurma material yerinə atın diqqətlə qaynadılıb daranmış quyruq və yal tükündən istifadə edilir. At tükü elastikliyi nəticəsində uzun müddət nə yaprixır, nə də sürtülür. Bu xassəsinə görə at tükü ən yaxşı döşəmə və doldurma materialı sayılır. Ayrı-ayrı hallarda at tükü maara, dəvə və qeyri-heyvan tükü ilə əvəz edilir.

Mebel istehsalında tətbiq edilən dəniz otu bir neçə bitki növlərindən ibarətdir. Bunlar yaşıl, tünd yaşıl, yaxud müxtəlif qəhvəyiyyə çalan rənglərdə olur. Dəniz otu xeyli elastik olmaqla tükün nisbətən yaxşı əvəzedicisi sayılır.

Ağac yonqarı – küknar, şam, sidr və cökə ağac oduncaqlarından rəndələnib hazırlanır və 1,5-4 mm enində və 0,07-0,20 mm qalınlıqda olur. Ağac yonqarı mebel istehsalında doldurma materialı yerinə sərf edilir.

Cavan ağac qabığı cökə ağacının floema qatından didilib hazırlanır, uzun və nazik lentlərdən ibarət olur.

Pambıq mebel istehsalında ya xam, yaxud da melanj şəkildə tətbiq edilir. Burada tətbiq edilən pambıq paltarda tətbiq edilən pambıqdan sıx olur və ona görə də bunun həcmi çəkisi yuxarıdır.

Yumşaq, yarımyumşaq və yarımbərk mebel istehsalında tətbiq edilən üzlük materiallar aralıq materialına və üzlük materillərə bölünür.

Aralıq sıriq materialları əksəriyyətcə mebelin içində qoyulur və döşəklərin üzünə (tik) çəkilir.

Bura kisəlik parçalar, bez, mitkal, xolst, xam polotno və tik adlı parça daxil olur.

Üzlük materialları mebelin üzünə çəkilir və beləliklə də ona bir qədər bəzək verir. Üzlük materialları yerinə müxtəlif gən əvəzediciləri (qranitol, dermatin, tekstovinit), pambıq parçalar (qobelen, maket, şaqren, mebel parçası və s.) kətan parçalar, ipək pliyus və habelə gən tətbiq edilir.

Oduncaqdən, doldurucu – döşəmə və üzlük materiallarından başqa, mebel istehsalında müxtəlif metal və metaldan olan detallar (borular, çeşid polad, yaylor, məftillər və s.), sərgi və tikiş materialları (şpaqat, qaytan, sap), yapışdırıcı materiallar, bəzək materialları (lak, politura və s.), bərkidici materiallar (şurup, burma mix, mismar, qarmaq), müxtəlif furnitura, güzgülər, naxışlı şüşələr və ayrı-ayrı tikələrdən toplanıb fiqurlu şəklə salınan və metal şinkalarla bərkidilən «payka» adlanan şüşələr tətbiq olunur.

Mebelin istehsalı aşağıdakı əsas əməliyyat qruplarına bölünür:

- əsas materialların hazırlanması;
- detalların hazırlanması;
- detalların qovşaqlara (kombinatlara) birkdirilməsi;
- faner yapışdırılması;
- mebelin yığılması;
- mebelin bəzək əməliyyatı.

Mebel hazırlanmağa başlanmadan qabaq mişar materialları yaxşı qurudulmalıdır. Çox zaman bu əməliyyat müəyyən temperatur və havanın nisbi rütubət rejiminə riayət edilməklə xüsusi quruducu kameralarda aparılır. Belə kameralarda qurutma əməliyyatı olduqca uzun müddət (7-9 sutka) çəkir.

Mebelin ayrı-ayrı detalları quru oduncaqdən dəzgahlarda, yaxud əldən kəsilib hazırlanır. Kəsilmiş detallar (pəstahalar) sonra müxtəlif emaldan

(rəndələmə, səthin hamarlanması, deşiklərin açılması, zivanaların kəsilməsi və s.) keçirilir.

Bir neçə detaldan ibarət müəyyən mebelin iriləşdirilmiş hissəsinə qovşaq, yaxud kombinat deyilir. Məsələn, şafın hər yesiyi, qapısı, yuxarı qalpağı və s. quraşdırılmış hissəsi bir qovşaq sayılır.

Ayrı-ayrı detallar müxtəlif xarrat birləşdirmələrilə qovşaqlara birikdirilir. Xarrat birləşdirmələrindən aşağıdakı qeyd etmək olar:

- zivana;
- dörddə bir;
- çıxıntı;
- tamasa;
- işgil;
- uc-uca.

Zivana birləşdirməsi ən çox yayılmışdır. Bu üsul detalların uzununa və eninə tərəf birləşdirilməsində və yesiklərin və çərçivələrin uclarının birikdirilməsində tətbiq olunur.

Zivana birləşdirilməsində bir detalın zivanası digər detalda açılmış yuvaya, yaxud deşıyə geydirilir və bununla da detallar bərkimmiş olur.

Zivanalar bir sıra əlamət üzrə bir-birindən fərqlənir. Məsələn, detalla bağladığı əlaqənin xarakterinə görə zivanalar geydirmə və bütöv, yəni detalla bir parça təşkil edən zivanalara ayrılır. Forma etibarilə zivanalar girdə, düzbucaq olur. Birləşdirilən detalların səthinə çıxmazı dərəcəsi etibarilə zivanalar ikitərəfli, yəni detalı bütün yayır keçən birtərəfli, yəni gizlənən, açıq, yəni künc birləşmələrində hər iki tərəfdən görünən, yarımgizli, yəni təkcə birt tərəfdən görünən və gizli, yəni heç görünməyən növlərə ayrıılır.

Dörddə bir birləşməsi detallar eninə birikdirilmiş hallarda tətbiq olunur. Burada yanları yaxşı rəndələnmiş taxtada bütün uzunu boyunca qalınlığının yarısına qədər dərinlikdə oyuq açılır və həmin oyuqlar da digər taxtanın üzərinə qoyulur.

Çıxıntı birləşməsində bir detalın kənarı boyunca zivana açılır və digər detalda isə diş qayrılib bir-birinin içində geydirilir. Bu üsul detalların enində tərəf bir-birinə birkdirilməsi hallarında tətbiq olunur.

Tamasa birləşməsi ondan ibarətdir ki, hər iki birləşdiriləsi detalların kənarında zivana açılır və bu zivanaya müvafiq qalınlıqda tamasa çalınır.

İşgil birləşməsində rəndələnmiş taxtaların eni boyu qaranquş quyruğu şəklində zivana açılır və zivanaya müvafiq formalı işgil çalınır. Bu birləşmə lövhənin əyilməsinə mane olur.

Uc-uca birləşmələr bucaq birləşmələrdir. Uc-uca birləşmə üsulunda birləşdiriləsi detalların ucları 45° bucaq altında kəsilir və uc-uca olaraq zivanaya, yaxud çərçivəyə bərkidilir.

Detallar qovşaqlara birləşdirilən zaman, onlar mütləq lət, kazein və sümük yapışqanı ilə yapışdırılmalıdır. Yapışma davamlı olsun deyə, detallar 4-5 saat ərzində bir-birinə bərk sıxılmalıdır. Yapışdırma gedən binanın temperaturu 18° -dən aşağı olmalıdır.

Son yığılmadan əvvəl mebelin ayrı-ayrı detallarına, yaxud qovşaqlarına bir tərəfdən, yaaxud iki tərəfdən adətən qiymətli ağaç cinslərindən (palid, fistiq, qoz, qırmızı ağaç və s.) hazırlanmış faner çəkilir. Faner, iynəyarpaq cinsli və yumşaq olan yarpaqlı cins ağaclardan hazırlanan mebelə çəkilir.

Faner ya sadə, yaxud da fiqurlu tərtibə salınır. Sadə faner tekstura etibarilə bir növdə, bir rəngdə və xarakterdə olur. Fiqurlu tərtibə salınmış fanerdən teksturasının müxtəlif olması nəticəsində müxtəlif fiqurlar (dama-dama, küknar və s.) törədirilir.

Yığma əməliyyatı qabaqca hazırlanmış qovşaqların bərkidilməsindən ibarətdir. Quraşdırma konstruksiyasında mebel həm fabrikanın özündə, həm də satılan yerində yığılı bilər. Qeyri-quraşdırma konstruksiyalarda mebel fabrikdə yığılınır. Burada yuxarıda göstərilmiş ayrı-ayrı xarrat birləşdirmə üsulları, yaxud da şuruplar və digər bərkidici materiallar tətbiq olunur.

Mebel müxtəlif bəzək əməliyyatından keçirilir, yəni boyanır, lakanır, pardaxlanır, cilalanır, qazılıb naxışlanır, instruksiya yaradılır və pərdə əmələ gətirilir (plyonka çəkilir).

Boyaq əməliyyatına rəngsaz və lak, pardax və digər bəzək əməliyyatına xarrat bəzək əməliyyatı deyilir.

Boyaq əməliyyatı ən sadə bəzək əməliyyatı olmaqla hamidən çox fanersiz mətbəx mebeli üçün (kürsü, mətbəx masası, qəfəsə və s.) tətbiq olunur.

Mebelə firça vasitəsilə yağlı və minalı boyaqlar vurulur. Burada mebelin səthi qabaqcadan yonulub hamarlanır və sonra yapışqanlı, yaxud yağlı zamazka sürtülür.

Lak əməliyyatı mebelin səthinə spirtli, yaxud nitrosellüloz laki sürtülməkdən ibarətdir. Lak üç dəfə və daha çox dəfə firça, yaxud xüsusi tampon vasitəsilə sürtülür. Nirtosellüloz laki həm də aeroqraf vasitəsilə vrula bilər. Lakin üst bir, yaxud iki qatından başqa hər qatı nazik yonucu material vasitəsilə cilalanır.

Mebelin səthini lak üçün hazırlamaq boyaq üçün hazırlamaqdan çətindir. Həmişə lak vurmadan qabaq mebelin səthi yonulur və mumlanır, yəni qaynar mumla skipidar sürtülür. Mumlandıqda oduncağın məsamələri dolu rəvə beləliklə də lak bərabər qaydada mebelin səthinə yayılır. Oduncağın təbii rəngini dəyişmək istəyən hallarda mumdan qabaq mebel aşılanır, yaxud qatranlanır. Aşılamada oduncağın üst qatlarına müxtəlif rənqablar (qoz kövhəri, kalsium, permanqanat və s.) sürtülür. Qatranlamada oduncaq dərindən olaraq müxtəlif üzvi boyaqlar vasitəsilə rənglənir. Bu cür dərindən rəngləmək üçün detallar, yaxud faner avtoklav içində, yaxud da açıq vannalarda boyaq məhluluna salınıb çıxarılır. Bəzi hallarda rənqabların (boyaqların) köməyilə oduncağın səthinə süni tekstura (naxış) vurulur və bahalı ağac cinslərinə (qırmızı ağac, qoz və s.) bənzədir.

Pardax əməliyyatı – mebel bəzəyində ən yüksək keyfiyyətli üsul təşkil edir və bunun nəticəsində mebelin səthində nazik, şəffaf, parıltılı, yaxud tutqun politura (spirtli lak) pərdəsi əmələ gəlir. Politura yuyulmuş kətan cindasına bükülmüş yun

parçadan ibarət nazik tampon vasitəsilə sürtülür. Pardax əməliyyatı bir neçə dəfə aparılır və orada politura qatlarının quruması üçün fasilələr verilir.

Pardax əməliyyatı qoz, qırmızı ağaç, fistiq və qızılıağac kimi ağaç cinslərindən üzünə faner çəkilmiş mebel üçün tətbiq edilir.

Cila əməliyyatı mürəkkəb bəzək əməliyyatından, yəni həm lak, həm də pardax əməliyyatından ibarətdir. Cila əməliyyatında ciddi hazırlanmış mebel səthinə qabaqca 2-3 qat lak sürtülür və sonra həmin lak pərdəsi politura, yaxud xüsusi maddələr vasitəsilə cilalanır.

Cila əməliyyatı mebelin bəzək əməliyyatını xeyli sürətləndirir və bununla bərabər mebelin üzərində kifayət qədər yüksək keyfiyyətli pərdə təmin edir.

Pərdə vasitəsilə mebelə bəzək vurmaq yeni proqressiv metoddur. Bu bəzək əməliyyatında mebelin səthi sintetik qatranın nazik pərdəsi ilə örtülür və bu pərdə mebeli pardaxlanmış göstərir.

Süni tekstura yaratmaq üçün pərdənin altına və ya pərdənin iki layının arasına qiymətli cinsli ağaçın kağıza salınmış teksturası qoyulur.

Naxış (inkrustasiya) əməliyyatında mebelin səthinə müxtəlif cins ağaç tikələrindən ibarət naxışlar yaradılır. Ayrı-ayrı hallarda inkrustasiya üçün sədəf, metal ləbəvhəciklər və digər materiallar tətbiq edilir.

Qazma naxış əməliyyatı – mebelin detallarını bu və ya digər şəkildə qazmaqla və yaxud mebelin səthinə ayrı-ayrı qazma naxışlı hissələr yapışdırmaqla bəzək yaratmaqdan ibarətdir.

Yumşaq mebel istehsalında birinci mərhələ məmulatın gövdəsinin hazırlanmasından ibarətdir. Yumşaq mebel gövdəsinin hazırlanması əməliyyatı bərk xarrat mebeli hazırlanması əməliyyatının eynidir.

Mebelin gövdəsi hazırlanıqdan sonra yaylar qoyulur və mebel sırinir. İri məmulatda (divan, matras) yaylar, adətən məftil, tor, yaxud taxta tir üzərində, xırda məmulatda isə (kreslo, kürsü) qalın bütöv parça, yaxud sıx hörülmüş bafta üzərində bərkidilir. Məftil tora yaylar bərk bəndlənir, ağaç çərçivəyə metal mismarla vurulur, parçaya isə tikilir.

Bu qayda bərkidilmiş yaylar yuxarıdan bir-biriləhəm uzununa, həm eninə, habelə kəcində tərəf şpaqatla sarınır və beləliklə də hər yay səkkiz yerdən sarılmış olur. Şpaqatın ucları mebelin gövdəsinə mixlanır.

Sonra yayların üstünə kisəlik parça, yaxud parusin salınıb, mebelin gövdəsinə mixlanır və yayların yuxarı halqlarına tikilir. Parçanın üstündən bu və ya digər doldurucu material sərilir və bunun da üstünə yenə parça salınıb mebelin gövdəsinə mixlanır. Sonra mebelin kənarları sırinır və birqat pambıq qoyulub üstünə üzlük material çəkilir. Həmin üzlük material səliqəli surətdə dartılıb mebelin gövdəsinə mixlanır. Beləliklə yanları bərk mebel hazırlanmış olur.

Mebelin yanları yumşaq olsun deyə gövdənin qabaq tirində yayların qabaq sıralarının sərbəst yatması üçün yuxarıda yarıq açılır və yayların qabaq sıraları kip olaraq qabaqkı tırə söykənir. Yayların yuxarı həlqələrinə isə 5-6 mm yoğunluğunda polad məftil bəndlənir. Həmin məftilin ucları künclərdə əyilir və hər yan sıradakı iki yaya bağlanır ki, bununla da yayların bir qaydada yatmasına müvəffəq olunur.

Yumşaq mebel istehsalı son bəzək əməliyyatı ilə bitir. Bəzək əməliyyatı sıyrınmamış hissələrin səthindəki xırda qüsurların düzəldilməsindən, onlara lək vurulmasından, pardaxlanmasından, yaxud cilalanmasından və bu əməliyyat sıriq işlərindən qabaq aparıldığı hallarda ləkin təzələnməsindən ibarətdir.

3.2. Yumşaq mebellərin dəst halında komplektləşdirilməsi

Mebelin ümumi qruplaşdırılması. Mebel növlərinə, təyinatına, konstruksiyasına, fasonuna, istehsal xarakterinə, gövdəsinin materialına, sıriğinin materialına, bəzək xarakterinə, ölçüsünə, komplektliyinə və sinfinə görə qruplaşdırılır.

Mebelin növləri. Mebelin çeşidində xeyli miqdarda məmulat növləri vardır. Mebelin əsas növləri taburet, kürsü, kreslo, divan, ottomanka, taxt, kuşetka, çarpayı, matras, massa, şkaf, bufet, komod, tumboçka və s. növlərdən ibarətdir.

Mebelin təyinatı. Eyni növlü mebel müxtəlif təyinat daşıya bilər. Məsələn, masalar mətbəx, xörək, yazı və s. təyinata ayrılır. Şkaflar təyinat etibarilə kitab üçün, hazır paltar və dəyişək üçün və mürəkkəb təyinat üçün ola bilər. Tumboçkalar çarpayıyanı tumboçkalarına, radio tumboçkalarına və s. növlərə ayrılrı.

Mebelin konstruksiyası. Konstruksiya əsas etibarilə hansı qovşaqlardan (kombinatlardan) ibarət olduğundan və bu qovşaqların bir-birilə necə birləşməsindən asılıdır.

Qovşaqlarının xarakterinə görə mebel tirli və gövdəli mebelə ayrılrı. Tirli mebeldə (taburet, kürsü və s.) qovşaqların çoxusu ayrı-ayrı xırda tirlərdən, gövdəli mebelin qovşaqları isə yeşiklərdən, lövhələrdən və çərçivələrdən ibarət olur. Gövdəli mebel (şkaf, massa, komod və s.) konstruksiya etibarilə lövhəli, çərçivəli və qatışq mebelə ayrılrı. Lövhəli mebeldə qovşaqlar diqqətlə rəndələnmiş və xarrat birləşmələrindən biri ilə bərkidilmiş ayrı-ayrı taxtalardan ibarət olur. Çərçivəli mebelin xüsusiyyəti orasındadır ki, burada qovşaqlar çərçivələrdən ibarət olur və bu çərçivələrə də faner lövhələr geydirilir. Qatışq mebel lövhəli və çərçivəli konstruksiyada olan qovşaqlardan təşkil edilir.

Qovşaqların birləşməsi xarakterinə görə mebel qeyri-quraşdırma və quraşdırma olur. Qeyri-quraşdırma mebeldə qovşaqlar daimi və quraşdırma

mebeldə isə müxtəlif bəndləyicilər vasitəsilə bərkidilir. Həmin bəndləyicilər mebel qovşaqlarının asanlıqla ayrılmamasına imkan verir.

Mebelin fasonu cürbəcürdür. Mebelin fason bölgüsü ayrı-ayrı hissələrinin forma və ölçüsü ilə müəyyənləşdirilir. Məsələn, kürsülərin fasonu söykənəcəyinin ucalığından və formasından, şkafların forması isə hissələrinin formasından və ölçüsündən, yeşiklərinin sayından və s. əlamətlərdən asılıdır.

İstehsal xarakterlərinə görə xarrat mebeli bərk, yarımbərk, yarımyumşaq mebellərə bölünür. Bunların hər birinin xüsusiyyətləri yuxarıda göstərilmişdir.

Gövdəsinin materialına görə mebel iynəyarpaq cinsli ağaclardan, paliddan, görüsəndən, fistiqdan və s. ağaclardan hazırlanır.

Sırığının materialına görə mebel reps, yaxud yüngül dekorativ parça, cut, dermatin, maket, şaqren, qobelen, plyuş və s. materiallarla sıyrılmış mebellərə ayrılır.

Bəzək xarakterlərinə görə mebel iki əsas qrupa bölünür. Bunun birinə rəngsaz bəzəkli mebel, ikincisinə isə xarrat bəzəkli mebel deyilir.

Rəngsaz bəzəkli mebel müxtəlif rənglərə boyanmış, xarrat bəzəkli mebel isə lak çəkilmiş, pardaxlanmış və cilalanmış pərdələrlə bəzənmiş və s. bəzəklə olur.

Mebelin ölçüləri millimetr hesabında olaraq hər məmulatda əsas detalların həqiqi ölçüsü üzrə göstərilir. Məsələn, kürsülərdə ümumi ucalığı, oturacaq hissəsinin ucalığı, eni və dərinliyi, masalarda – uzunluğu, eni və ucalığı, şkaflarda – ümumi ucalığı, eni və dərinliyi göstərilir və s.

Komplektliyinə görə mebel – dağınıq, yəni ayrı-ayrı məmulat şəklində və qarnitur şəklində, yəni müəyyən təyinatlı (xörək otağı üçün, kabinet üçün, qonaq otağı üçün) olur.

Mebelin sinif bölgüsü onun materialından, bəzək xarakterindən, komplektliyindən və digər göstəricilərdən asılıdır. Xarrat mebeli 3 sinfə, yəni əla, birinci və ikici siniflərə bölünür. Əla sinfə ya yüksək keyfiyyətli mebel qarniturları, yaxud da vahid arxitektur – bədii üslub daşıyan ayrı-ayrı predmetlər daxil olur. Bunlara bayır tərəfdən qiymətli ağac cinslərdən (Karel tozağacı, qoz ağacı, limon

ağacı, qırmızı və çəhrayı ağac, qaraağac və s.), içəri tərəfdən isə eyni qiymətli ağac cinslərindən, yaxud yarpaqlı ağac cinslərinin bərkindən üzlük çəkilir. Əla sinfə aid mebel pardaxlanır və parlaq və yaxud tutqun şəklə salınır. Bunlara həm də ipək, məxmər, xalça və gön çəkilir.

Birinci sinfə bayır və içəri tərəflərdən yarpaqlı cins ağaclarlardan (palıd, fistiq, ağcaqayın, görüş) üzlük çəkilmiş, pardaxlanıb parlaq, yaxud tutqun şəklə salınmış, yaxud cilalanmış, üzünə mebel parçası, dermatin, yaxud yüksək keyfiyyətli tekstovinit çəkilmiş mebel qarnituru, yaxud vahid arxitektur – bədii üslub daşıyan ayrı-ayrı mebel predmetləri daxil olur.

Ən sadə mətbəx mebelindən başqa, bütün yerdə qalan mebel ikinci sinfə daxil edilir.

Xarrat tabureti bir sıra detallardan, o cümlədən oturacaq, ayaq, ayaqarası və oturacaqaltı detallarından ibarətdir.

Taburetin oturacağı konstruksiya etibarilə lövhəli və çərçivə arasında fanerli və forma etibarilə isə kvadrat, yaxud girdə olur.

Taburetin ayaqları adətən düzbucaq və aşağıya doğru nazilmiş şəkildə istehsal edilir.

Ayaqarası bəndləri dörd, yaxud iki ədəd nazik tirdən ibarət olur və aşağıdan taburetin ayaqlarını birikdirir. Ayaqarası bəndi iki ədəd olanda çarpazı şəkildə vurulur.

Taburetin oturacaqaltı bəndi yuxarıdan ayaqlarını bir-birinə birikdirir və eyni zamanda oturacaq üçün dayaq təşkil edir. Taburetin, adətən dörd, yaxud iki oturacağının bəndi olur. Bəzi hallarda oturacaqaltı bəndləri əymə üsulda halqa şəklində hazırlanır.

İstehsalına görə taburetlər bərk və yarımbərk oturacaqaltı olur. Ən çox rast gələn normal ucalıqda (450 sm-ə yaxın), oturacağı bərk olan taburetlərdir. Bunlar çox zaman iynəyarpaq ağac cinslərindən və ayrı-ayrı hallarda isə palıd, ağcaqayın və fistiq ağacından hazırlanır. Taburetlərə boyaq vurulur.

Xarrat kürsüsü oturacaq hissəsindən, dörd ayaqdan, ayaqarası bəndlərdən, oturacaqaltı bəndlərindən və söykənəcəkdən ibarətdir.

Kürsülərin oturacaq hissəsi çərçivəli, çərçivəsiz, bərk, yarımbərk, yarımyumşaq və yumşaq olur. Çərçivəli oturacaq oturacaqaltı bəndinə bərkidilmiş çərçivədən ibarətdir. Həmin çərçivəyə isə faner lövhə salınır. Çərçivəsiz oturacaq bilavasitə kürsünün oturacaqaltı bəndlərinə bərkidilir.

Kürsünün ayaqları müxtəlif profildə və formada ola bilər.

Kürsünün 3 ədəd uca, yaxud qısa ayaqarası bəndi olur. Bunlardan ikisi yanlardan və biri isə qabaqdan qoyulur. Ayaqarası bəndləri qısa olanda qabaqkı ayaqların tam tuşundan deyil, bir qədər içəriyə doğru yerləşməlidir ki, kürsündən asanlıqla istfadə edilsin.

Kürsülərdə 4 ədəd oturacaqaltı bənd olur və bunlar da taburetdə göstərilən vəzifəni görür.

Kürsülərin söykənəcəyi müxtəlif konstruksiyada bərk, yarımbərk və yarımyumşaq olur.

Ümumi ucalığından asılı olaraq kürsülərin söykənəcəyi adı və bel xəttinə müvafiq olur.

Təyinatına görə kürsülər yaşlılara və uşaqlara məxsus olur.

Yaşlılara məxsus kürsülər oturacağıının tipinə görə bərk, yarımbərk və yarımyumşaq kürsülərə bölünür.

Yaşlılara məxsus kürsülərin fasonları dalının xarakterinə (bərk, yarımbərk, yarımyumşaq) və konstruksiyasına (tirlərdən ibarət, bütöv, mürəkkəb quruluşlu), habelə oturacağıının konstruksiyasına, ayaqlarının formasına və kürsünün digər xüsusiyyətlərinə görə müəyyənləşdirilir.

Yaşlılara məxsus kürsülərin ölçüsü, əsas etibarilə ümumi ucalığı ilə müəyyənləşdirilir.

Uşaqlara məxsus kürsülər bərk və yarımbərk olur. Bunlar yaşlılara məxsus kürsülərdən və ölçüləri ilə və fasonca məhdud olması ilə fərqlənir.

Kreslo kürsüdən öz dirsəkliyi və habelə enli olması və oturacağının ölçüsü ilə fərqlənir.

Kreslolar da kürsülər kimi həm yaşlılara, həm də uşaqlara məxsus olur.

Yaşlılara məxsus kreslolar oturacağının xarakterinə görə bərk, yarımbərk, yarımyumşaq və yumşaq olur.

Kresloların söykənəcəyi adı və bel xəttinə müvafiq ucalıqda olur. Uşaqlara məxsus kreslolar yalnız bərk olur.

Yaşayış mebel çeşidinə, adətən yalnız qutulu və qısa ayaqlı yumşaq divanlar daxil edilir. Belə divanların əsas hissələri qutusundan, oturacağından, söykənəcəyindən və mütəkkələrindən ibarətdir.

Divanın oturacağının altındakı qutu yanlarında dayaq-dirsəklikləri və onların da üstündə mütəkkələri olan yeşikdən ibarətdir. Qutunun fasad və yan tərəflərinin üzünə adətən üzlük-sırıq materialı çəkilir və aşağısına isə taxta tamasa vurulur. Ayrı-ayrı hallarda qutuya sıriq materialı yerinə faner vurulur.

Divanın oturacağı yumşaq, adətən yumşaqyanlı və quraşdırma olur.

Divanın söykənəcəyi də çox zaman yumşaq, yaylı və quraşdırma konstruksiya daşıyır. Divanlar ya bütöv sıriqlı və üzlük materialı çəkilmiş söykənəcəkli, yaxud da taxta çərçivəli söykənəcəkli konstruksiyada buraxılır.

Divanın yan mütəkkələri, bir qayda olaraq yumşaq, yaxud yarımyumşaq, həncamalı, dala qatlanan, yaxud quraşdırma olur.

Qutulu yumşaq divanlar aşağıdakı əlamətlərinə görbir-birindən fərqlənir:

- söykənəcəyinin xarakterinə görə;
- oturacağının konstruksiyasına və yaylarının sayına görə;
- mütəkkələrinin konstruksiyasına görə;
- üzünə çəkilən materialının növünə görə;
- bəzək xarakterinə görə;
- ölçüsünə görə.

Ottomankanın xüsusiyyəti söykənəcəyinin üç yastıqdan və mütəkkələrinin həmişə xüsusi polad kronşteyn üzərində quraşdırılmış olmasından ibarətdir.

Ottomankanın öir növünü də taxt təşkil edir. Taxt söykənəcəksiz, iki mütəkkədən ibarət söykənəcəkli və üç ədəd quraşdırma qısa yastıqlı konstruksiyada olur.

Kuşetkalar ensiz və söykənəcəksiz olması ilə divanlardan fərqlənir. Kuşetkalar yumşaq və yarımyumşaq olur. Yumşaq kuşetkalar qutulu və ayaqlı, yarımyumşaq kuşetkalar isə təkcə ayaqlı olur. Yumşaq kuşetkaların başaltı hissəsi, yaxud quraşdırma və habelə dala qatlanan mütəkkəsi olur.

Taxta çarpayılar matrasla, yaxud oturacaqaltının üzərinə yerləşdirilmiş şəbəkə ilə və habelə oturacaqaltıların yuxarı kənarlarının üzərinə yerləşdirilmiş matrasla birlikdə buraxılır.

Matraslar yaylı və yaysız olur. Yaylı matraslar müxtəlif konstruksiyada hazırlanara bilər. Ən çox rast gələn taxta qutu şəklində karkaslı matraslardır. Konstruksiya etibarilə belə matraslar divanın oturacağına çox bənzəyir.

Yaysız matras parçadan olan çexoldan və onun içində doldurulmuş tük, pambıq, lələk və s. materiallardan ibarətdir. Belə matraslar arabir yerlərdən spaqatla sırin ki, içinin materialı topalaşmasın.

Nazik yaysız matrasa döşək, yaxud tük döşəyi deyilir.

Təyinat etibarilə matraslar yaşılılar, yeniyetmələr və uşaqlar üçün olur. Yaşılılar üçün olan matraslar öz növbəsində çarpayıların ölçüsünə müvafiq bölünür.

Yeniyetmələr üçün olan matraslar təklik matras ölçüsündə, lakin bir qədər qısa buraxılır.

Yaşayış mebel çeşidində ən çox yayılan masalar mətbəx masası, xörək otağı masası, yazı masası və divan qabağı kabinet masasıdır.

Mətbəx masaları qapaqdan və bir, yaxud iki qapılı masaaltı şkafdan ibarət olur. Şkafın yuxarısında bir, yaxud iki yesik vardır. Şkafın qapağı, adətən yanlardan və qabaqdan bir qədər bayır çıxır.

Bütün mətbəx masaları ayaqlı və ayaqsız ola bilər.

Mətbəx masaları boyanmış halda buraxılır və bunların qapağının uzunluğu 800 və 1000 mm təşkil edir.

Xörək otağı masaları müxtəlif konstruksiyada, yəni bütöv, uzanan, açılan və s. quruluşda ola bilər.

Xörək otağı masalarından ən çox yayılan uzanan masalardır. Bunlar bir sıra əlamətə görə, o cümlədən konstruksiyasına, qapağının formasına, ayaqlarının formasına, bəzəyinə və ölçülerinə görə bir-birindən fərqlənir.

Konstruksiya etibarilə xörək otağı masaları açılan yarımqapaqlı, əlavə taxtalı və açılan taxtalı olur.

Birinci tipeli masalarda qapağın altından hər iki tərəfə yarımqapaq taxtalar çəkilir. Yerdə qalan tipli masalarda qapaq açılır və aralıqda əmələ gələn boşluğa bütöv taxtalar yerləşdirilir. Həmin taxtalar isə ya həncamadan asılı olur, yaxud da qatlanır.

Masaların qapağı kvadrat, düzbucaq, girdə və oval formalarda olur. Masaların ayaqları müxtəlif formalarda (kvadrat, oval tipli kvadrat, səkkiztilli və s.) hazırlanır.

Tumbalı yazı masalarının qapağı çərçivəli, içi boş lövhəli (bunun çərçivəsi iki tərəfinə qalın faner yapışdırılmış nazik tirlərlən ibarətdir) və löh=vhəli konstruksiyada olur. Qapağın üzünə faner vurulur, yaxud dermatin, yaxud da mahut çəkilir.

Tumbalı masaların qapağının altında bir, iki və ya üç yesik ola bilər. İkitumbalı massa sökülen birtumbalı massa ilə sökülen və sökülməyən konstruksiyada buraxılır.

Ayaqlı yazı masalarında tumba əvəzinə kvadrat, yaxud düzbucaq şəklində dörd ayaq olur və bunların aralığına eninə tərəf ayaqarası tiri bənd edilir və ayaqarası tirlər isə bir ədəd uzununa gedən tir vasitəsilə birləşdirilir. Belə masaların qapağının altında bir, yaxud iki yesiyi olur. Ayaqlı yazı masalarının qapağı adətən çərçivəli konstruksiyada olur.

Tumbalı yazı masalarına lak sürtülür və pardaxlanır, ayaqlı masalara isə boyaq, yaxud lak çəkilir. Yazı masalarının ölçüsü millimetr hesabılə uzunluğunu

və enini göstərir. Bir tumbalı yazı masalarının uzunluğu 1100-1400 mm, iki tumbalının 1400-2200 mm və ayaqlı masaların isə 1000-1400 mm təşkil edir.

Divanqabağı kabinet masaları konstruksiya etibarilə bütöv, girdə, adətən taxta ayaqlı və ayaqarası yerinə qəfəsəli olur. Bu masaların qapağı lövhəli konstruksiyada və fanerlənmiş olur, qapaqlarına isə, bir qayda olaraq lək sürtülüb pardaxlanır, yaxud cilalanır. Qapaqların diametri 750-900 mm olur.

Yaşayış mebel çeşidində əsas məmulatdan biri də paltar və dəyişək şkafı və kitab şkafıdır.

Paltar və dəyişək şkafı 3 tipdə hazırlanır. Bunların biri dəyişək, ikincisi hazır üst paltarı və üçüncüüsü isə hazır üst paltarı və dəyişək üçün olur. Ən çox rast gələn üçüncü tipli, yəni üst paltarı və dəyişək üçün olan şkaflardır. Bunlar ikiqapılı və üçqapılı, ikişöbəli və üçşöbəli olur.

Paltar və dəyişək şkaflarının çoxusu iynəyarpaq cinsli ağaclarдан hazırlanır və ayrı-ayrı hallarda fistiq, göyrüş, yaxud tozağacı ilə fanerlənir. Bu şkaflara, adətən lək sürtülüb və habelə bunlar pardaxlanır, yaxud cilalanır.

Şkafların qapısında bayırdan, yaxud içəridən güzgü yerləşdirilə bilər. Şkafın dəyişək şöbəsi qapısının yuxarısı «payka» deyilən ləvazimatla təchiz olunur. Şkaflara ayaq qoyulur, ayaqlarının altında isə metal knopka qoyulması məsləhət görülür.

Paltar və dəyişək şkaflarının ölçüsü ümumi ucalığını, enini və dərinliyini göstərir. Ucalığı 1800 mm-dən və eni 600 mm-dən yuxarı olan şkaflar mütləq quraşdırma (sökülüb yiğilan) konstruksiyada olmalıdır.

Kitab şkafları 3 tipdə hazırlanır. Bunların biri bütün ucalığı boyunca birşöbəli, ikincisi – ikişöbəli (yuxarı və aşağı) və üçüncüüsü isə müxtəlif dərinlikdə birqəfəsəli seksiyalardan ibarət yiğma şkaflardır.

Kitab şkafları da paltar və dəyişək şkafları kimi ayaqlı olmalıdır. Kitab şkaflarının ölçüsü ucalığını, enini və dərinliyini göstərir.

Bufet şkafları qab və məhsul saxlamaq üçündür. Təyinatına görə bunlar aşxana və mətbəx bufetlərinə ayrıılır.

Aşxana bufetləri aşağıdakı 4 tipdə istehsal edilir:

- qısa bufet (yuxarısı şkafsız);
- yuxarıdan şkaflı, yaxud qəfəsəli camaxatansız bufet;
- arası camaxanlı yuxarı və aşağı şkaflardan ibarət olan bufet;
- arasında camaxatan və yanlarında əlavə şkafları olan yuxarı və aşağı əsas şkaflardan ibarət mürəkkəb quruluşlu bufet.

Bütün aşxana bufet şkaflarının ən azı 80 mm ucalığında ayaqları olmalıdır.

Aşxana bufet şkaflarının ölçüsü ümumi ucalığını, enini və dərinliyini göstərir.

Mətbəx bufet şkafları iki tipdə hazırlanır. Bunların biri yuxarı və aşağı şkaflardan və ikincisi isə bir neçə hissədən və müxtəlif əlavə qurğulardan ibarət olan şkaflardır. Mətbəx bufetinin ölçüləri yemək otağı bufetinin ölçüləri kimi olur.

Komodlarda dəyişək, yüngül üst paltarı və ayrı-ayrı xırdavat malları saxlanır.

Ən çox rast gələn iki ədəd xırda, yaxud üç ədəd iri xarici yesiyi olan komodlardır.

Komodların ölçüsü ucalığını, enini və dərinliyini göstərir. Komodların ən azı 80 mm ucalığında ayaqları olmalıdır.

Çarpayıyanı tumboçkalardan ən sadə və ən çox rast gələn yuxarıda bir xarici yesiyi və aşağıda qəfəsəli şöbəni örtən qapılı, xırda, bir şkafı olan tumboçkalardır. Tumboçkanın yesiyi ilə şkafının arasında taxçası da ola bilər.

Tumboçkalar digər tiplərdə də istehsal edilir. Bu tiplərdən yeşiksiz və qapağının altında üçtərəfli taxcası olan tumboçkaları, xırda yesikli və yan taxçalı tumboçkaları və s. göstərmək olar.

Tumboçkaların ölçüsü ucalığını, enini və dərinliyini göstərir.

Mürəkkəb tərkibli mebelin ən çox rast gələn növləri divan-çarpayıdan, kreslo-çarpayı, bufetlə birlikdə kitab şkafından və içində çarpayı yerləşdirilən şkafdan ibarətdir.

Vahid arxitektur bədii formada və bəzəkdə və müəyyən təyinatlı otaq üçün olan dəst mebelə qarnitur deyilir.

Buna müvafiq qarnitur yemək otağı, yataq otağı, kabinet və qonaq otağı üçün olur.

Yemək otağı qarnituru həmişə bufet şkafı, yemək otağı üçün açılan massa, 6 və yaxud 12 ədəd kürsü daxil olur. Bu məmulatdan başqa, yemək otağı qarnituru çay masası, yaxud samovar masası, servant, radio masası və güldanaltılar da əlavə edilə bilər.

Yataq otağı qarnituru çeşid etibarilə müxtəlif olur. Ən sadə yataq otağı qarnituru üt paltar və dəyişək şkafından, bir çarpayıdan, çarpayıyanı tumboçkasından və pufdan ibarət olur. Geniş qarnitura şkaf, iki çarpayı, iki tumboçka, iki puf, güzgülü tualet masası, kürsülər, yaxud banketkalar daxil olur. Habelə şkafdan, iki çarpayıdan, iki tumboçkadan, trelajdan, banketkadan və iki kürsündən ibarət yataq qarnituru da vardır.

Kabinet qarnituru, adətən yazı masasından, iş kreslosundan, iki yumşaq kreslodan, divanqabağı masadan və kitab şkafından ibarətdir. Kabinet qarnituru daha məhdud tərkibdə də ola bilər.

Qonaq otağı qarnituru divan, yaxud divan-çarpayı, iki kreslo, divanqabağı massa və ayrı-ayrı hallarda da puflar, kürsülər, servant, radio masası və güldanaltılar daxil olur.

Mebel çeşidinə, habelə etajerkalar, paltar asılan veşalkalar, qəfəsələr, tryumolar, trelajlar, tualet masaları, şirmalar (parçadan ibarət çərçivəli arakəsmələr), güldanaltılar, karnizlər və s. məmulat daxil olur.

Əymə mebelin xarrat mebelindən əsas fərqi ondan ibarətdir ki, əymə mebel detallarının əyri xətt forması əymə əməliyyatı nəticəsində kəsb edilir, detalların yapışdırma əməliyyatı isə tamamilə şrupular, başı əyri mixlar və boltlar vasitəsilə əmələ gətirilir. Belə konstruksiya nəticəsində əymə mebel nisbətən yüngül və xarrat mebelindən yaraşıqlı və möhkəm olur.

Hazırda əymə mebelin əsas materialları fistiq, qismən palid, göyrüş və söykənəcəyə və oturacağa sərf edilən yapışdırma fanerdən ibarətdir.

Əymə mebel istehsalı detalların hazırlanmasından, onların əyilməsindən, qurudulmasından və yaraşığa salınmasından, detalların yiğilmasından və son tərtibə salınmasından ibarətdir.

Təyinatına görə kürsülər yemək otağı kürsülərinə və pianino kürsüsünə bölünür.

Yemək otağı kürsüləri dörd ayaqdan, halqadan, oturacaqdan, iki ədəd dal ayaqları oturacağına bərkidilən dirsəkaltı hissəsindən və söykənəcəkdən ibarətdir.

Əymə kürsülər əsas detallarının emal xarakterindən, materialından, konstruksiyasından, söykənəcəyinin ucalığından, oturacağının formasından, bəzəyindən və ölçülərindən asılı olaraq çeşidə bölünür.

Əsas detallarının emal xarakterinə görə yemək otağı kürsüləri əymə və əymə-xarrat kürsülərinə bölünür. Əymə-xarrat kürsülərinin bəzi detalları xarrat detalı olur.

Material etibarı ilə əymə kürsülər fistiqdan, paliddan və göyrüşdən olur.

Yeməkxana otağı kürsülərinin söykənəcəyi fanerdən, yaxud əymə tamasadan hazırlanır. Yeməkxana otağı kürsülərinin oturacağı nal və trapesiya formalarında olur. Yeməkxana otağı kürsülərinin bəzək əməliyyatı lak sürtülməsindən, pardaxlanmasından və cilalanmasından ibarətdir.

Kürsülərin ölçüsü ümumi ucalığının enini və dərinliyini göstərir.

Pianino kürsüləri girdə və söykənəcəksiz olur və vint üzərində hərlənərək döşəmədən hesablanmaqla 450-630 mm daxilində ucalıb qısalır.

Kreslolar da kürsülər kimi bir sıra əlamətə görə, o cümlədən əsas detallarının emal xarakterinə, materialına, söykənəcəyinin tipinə, oturacağının formasına və bəzəyinin xarakterinə görə çeşidlərə bölünür.

Adi kreslolardan başqa əymə mebel çəşidinə habelə yırğalanan kreslo da daxil olur.

Əymə divanlar materialına görə, söykənəcəyinin xarakterinə görə, bəzəyinə görə bir-birindən fərqlənir.

Əymə masalar girdə formada və ayaqları isə fiqurlu şəkildə əyilmiş və orta hissədə bir araya gəlmiş formada olur. Masanın qapağı ya fanerdən hazırlanır, ya lakanır, yaxud pardaxlanır.

Hörmə mebel əsas etibarilə müxtəlif növlü söyüd ağaclarının şüvlərindən hazırlanır. Bu şüvlərə, kök hissəsinin (yoğun hissəsinin) diametri 10 mm-ə qədər olanda – çubuq və 10-40 mm-ə qədər olanda isə ağaç deyilir.

Hörmə mebel istehsalı aşağıdakı mərhələlərdən ibarət olur:

- materialların hazırlanması;
- mebel gövdəsinin hazırlanması;
- mebelin hörülməsi;
- mebelin bəzək əməliyyatı.

Materialların hazırlanması hörmə mebel istehsalında nisbətən sadə əməliyyat təşkil edir. Söyüd çubuqları nisbətən sadə əməliyyat təşkil edir. Söyüd çubuqları qabaqcə islandıqdan, yaxud buxara verildikdən sonra qabıqdan azad edilir və lazımlı gələrsə, lent şəklinə salınır, kükürd qazında, yaxud ağardıcı əhəng məhlulunda ağardılır.

Hörmə mebelin gövdəsi (karkası) qabığı soyulmuş ağaclardan və qismən yoğun çubuqlardan tərtib edilib mismarla bərkidilir. Əsas detalların künc birləşmələri möhkəm olsun deyə, içəri tərəfdən əlavə əyri ağaç detallar vasitəsilə bərkidilir. Çubuq dayanacaqlar karkasın üzərində bərkidilir və həmin dayanacaqlar da hörmə məməlatın bünövrəsini təşkil edir.

Hörmə əməliyyatı lentlər, yaxud çubuqlar vasitəsilə dayanacaqlar arasında aparılır. Hörmələr bütöv və aralıqlı olur.

Bütöv hörmədə arğac lentlər parçalardakı sadə toxunmuş kimi bir ötüb, yaxud iki ötüb dayaqlardan keçirilir, sıx surətdə bir-birinin yanına düzülür və beləliklə də hörmənin səthində dama-dama naxış əmələ gətirilir. İki dayağı ötüb hörən zaman iki rəng çubuq tətbiq edilir.

Aralıqlı hörmədə dayaqlarla arğac çubuqlar arasında çoxlu boşluq qalır. Aralıqlı hörmə seyrək və ajur şəkildə ola bilər.

Seyrək hörmədə karkasın yan tərəflərinə paralel olan çubuq dayaqları yalnız ayrı-ayrı yerlərdən hörlülür. Dayaqlar tək-tək qoyulanda buna təklik hörmə, cüt-cüt qoyulanda isə ikilik hörmə deyilir.

Ajur hörmədə romb, sütun, halqa və qeyri müxtəlif şəkillərdə hörülülməmiş yuvalar saxlanır.

Hörmə mebelin bəzək əməliyyatı əsasən ağardılmasından və boyanmasından ibarətdir. Detalların, yaxud hazır məmulatın ağardılması üçün onlar xüsusi kameralarda kükürd qazına verilir, yaxud ağardıcı əhəng məhluluna salınıb çıxarılır. Hörmə mebel əksəriyyətcə minalı, yaxud yağlı boyaqlarla rənglənir.

Ayrı-ayrı hallarda hörmə mebelə bəzək əməlmiyyatından keçiriləndə lak sürtülür, yaxud üstündə yanıq naxışlar əmələ gətirilir.

Təyinatına görə hörmə mebel yaşlılara və uşaqlara məxsus olur.

Yaşlılara məxsus hörmə mebel. Hörmə mebelin əsas növləri kürsü, kreslo, divan və masadan ibarətdir.

Kürsü, kreslo və divanlar əsas etibarilə hörməsinin xarakterinə görə bir-birindən fərqlənir. Burada bir, iki, yaxud üç çubuqlu seyrək hörmə, ajur hörmə, bütöv hörmə və s. hörmə növləri tətbiq olunur. Bunlar habelə məmulatın ümumiyyətcə, yaxud ayrı-ayrı hissələrinin formasına görə bir-birindən seçilir. Kreslolar kvadrat, nal, xortum və s. formalarda rast gəlir.

Hörmə masalar dördayaqlı düzbucaq olur və birayaqlı girdə formada, bir neçə yoğun çubuqlardan tərtib olunmuş və möhkəm olsun deyə, həmin çubuqlar aşağı hissədə əyilmiş formalarda hazırlanır.

Hörmə mebel, həbelə qarnitur şəklində buraxılır: bura divan, iki kreslo, massa və iki kürsü daxil olur.

Uşaqlara məxsus hörmə mebel çeşidinə uşaq çarpayıları, kreslolar, masalar, arabacıqlar, xizəklər və uşaq kürsüləri daxil olur.

Çarpayıının əsas hissəleri iki söykənəcəkdən və iki oturacaqaltından ibarət olur. Çarpayıının söykənəcəkləri bir sıra detallardan təşkil edilir. Bu detallar polad, yaxud düralüminium borucuqlardan, polad çubuqlardan və ayrı-ayrı hallarda isə

ağac lövhələrdən hazırlanır. Çarpayıının oturacaqaltıları, yaxud çərçivəsi künclü çeşid poladdan istehsal edilir.

Çarpayı söykənəcəkləri müxtəlif üsullarla çərçivəyə, yaxud oturacaqaltılarla bəndlənir. Bükmə çarpayılarda bunlar oynaq tamasalar vasitəsilə birləşdirilir və beləliklə də çarpayıının söykənəcəkləri onun çərçivəsinin üstünə qatlana bilir. Quraşdırma çarpayılarda söykənəcəklər tökmə qıflar, yaxud qarmaqlar vasitəsilə çərçivəyə, yaxud oturacaqaltılarla bəndlənir. Bunların vint vasitəsilə bir-birinə bəndlənməsinə icazə verilmir.

Çarpayılar bir neçə əlamətə görə, o cümlədən materialına, konstruksiyasına, söykənəcəklərinin tipinə, bəzəyinə, təyinatına və ölçüsünə görə çeşidlənir.

Təyinat və ölçü etibarı ilə çarpayılar üç qrupa, yəni yaşlılara məxsus, yeniyetmələrə məxsus və uşaqlara məxsus çarpayılarla bölünür.

Yaşlılara məxsus çarpayıların uzunluğu 1900 mm, yeniyetmələrə məxsus çarpayıların uzunluğu isə 1500 mm olur. Eninə görə çarpayılar ikilik № 1 (1200 m), ikilik № 2 (1100 mm), ikilik № 3 (900 mm), təklik № 1 (800 mm), təklik № 2 (700 mm) və təklik № 3 (700 mm) yeniyetmələr üçün ölçülərə bölünür.

Uşaq çarpayıları iki ölçüdə buraxılır: bunlar № 1 (uzunluğu 1400 mm, eni 650 mm), № 2 (uzunluğu 1200 mm, eni 650 mm) ölçülərdə olur.

Bunlardan başqa portativ konstruksiyalı parçadan matrası olan metal çarpayılar də buraxılır. Bunların matrası spirallı yaylar vasitəsilə düralüminium borulardan ibarət çarpayıının karkasına bərkidilir.

Mebel keyfiyyət etibarı ilə 1-ci və 2-ci sorta ayrılır.

1-ci sorta aid mebel həm ilk materialının keyfiyyətinə, həm də emal keyfiyyətinə, habelə bəzəyinə və quraşdırılmasına görə texniki şərtlərə müvafiq olmalıdır.

2-ci sort mebeldə 1-ci sornta nisbətən üç ədədə qədər müxtəlif norma fərqliliyinə yol verilir, lakin bu qüsurlar mebelin zahiri görünüşünü yaraşıqdan salmamalı və onun istismar xassələrinə təsir göstərməməlidir.

Mebel aşağıdakı şərtlərə müvafiq olmalıdır.

1. Bütün taxta detallar sumbata kağızı ilə diqqətli surətdə sürtülməli və üz səthlər cilalanmalıdır. Bunlarda yonulmamış yerlər, çat, qopuq, siniq, mamırlılıq, tilişkə, cızıntı, kələ-kötürlük olmamalıdır.

2. Daimi bərkidilmiş detallar kip yapışdırılmalı, aralıq boşluğu və üz səthində ipşiq keçən yerlər qalmamalıdır. Zivanalar öz yuvasına kip geydirilməli, yaxud yapışdırılmalıdır.

3. Mebelin əlavə və quraşdırılan detalları kip bərkidilməli və tərpənməməlidir.

4. Qapılar, yaşıklar, yarımyeşiklər və hərəkətli qəfəsələr və taxtalar kip olmalıdır. Mebelin qapısı səssiz və asan açılıb-örtülməli, bütün perimetr boyu bir qayda çərçivəsinə yatmalı və digər hərəkətli hissələr və yaşıklar asanlıqla və ilişmədən və əyilmədən həprəkət etməlidir.

5. Faner, rəng və tekstura etibarilə diqqətli surətdə seçilməli, kip və bütöv yapışdırılmalı, aralıqda hava boşluğu və qabarıq, yapışmış yerlər, ləkə və yapışqan qalığı müşahidə edilməməlidir.

6. Oturacağın, söykənəcəyin, mütəkkələrin və digər sıriqlanmış hissələrin səthi hamar, qabarıqsız, oyuqsuz və düyünsüz olmalıdır. Detalların kənarları hamar, qabarıqsız və çökəksiz olmalı və yaxşı rəndələnməlidir.

7. Yumşaq mebeldə yaylar bir bərabərlikdə yerləşdirilməli, düzgün və möhkəm sarınmalı və səssiz yatıb-qalxmalıdır.

8. Sırıqlı üzlük material kip çəkilməli və burada şəkilləprin simmetrikiyinə fikir verilməlidir. Üzlük materiallar qırışmamalı, əyilməməli, kənarları qatlanıb oboy, yaxud fasonlu mismarla karkasa mixlanmalı və künclərdən isə tikilməlidir.

9. Mebelin boyağı, laki, pardaxı və cilası səliqəli, hamar və parlaq olmalı, hissələrin arasında boşluq qalmamalı, oduncağın qatları qopmamalı, səthində kələ-kötürlük, saçax, boyanın qeyri-bərabər yayılması, boyaqsız yerlər, boyaq axıntısı, boyağın qopması və yayılması, habelə kirli yerlər və açıq məsamələr müşahidə olunmamalıdır.

10. Mebelin furniturası möhkəm və səliqəli tərtibə salınmış, tilişkəsiz, batıqsız, əyintisiz, boşluqsuz, passız və s.qüsursuz olmalı və düzgün və möhkəm bərkidilməlidir.

11. Qıfillar düzgün qurulmalı, sərbəst işləməli, ilişməməli və açıq və bağlı vəziyyətdə etibarlı durmalıdır.

Mebel mallarının hamısı texniki şərtlərə müvafiq olmalı, normal istismar şərti altında mebelin hazırlanğından 12 ay müddətində bütün keyfiyyət göstəricilərinin yerində qalmasına istehsalat tərəfindən təminat verilməlidir.

3.3. Yumşaq mebellərin markalanması, qablaşdırılması, daşınması və saxlanması

Mebelin markalanması. Mebel alt tərəfinə damğa vurulmaqla markalanır. Məsələn, marka stulun oturacağının altına, stolun qutusunun çərçivəsi altına, şkafların dal divarının yuxarısına və s. vurulur.

Damğa müəssisənin adını, məmulatın artikulunu, sortunu, məmulatı qəbul edən müfəttişin nömrəsini və məmulatın buraxılması tarixini göstərir.

Metal çarpayıların markası istehsalatın adını, ölçü standartının nömrəsini və texniki təftiş şöbəsinin damgasını göstərir.

Mebelin qablaşdırılması və daşınması. Bir yaşayış məntəqəsi daxilində mebeli daşımaq üçün xüsusi qablaşdırma tələb edilmir. Burada mebel dik vəziyyətdə, üzərinə brezent çəkilib kəndirlə sarılmış halda aparılır. Məmulatın bir-birinə dəyən yerlərinə və habelə kəndir dəyən yerlərinə yumşaq şey qoyulur.

Başqa məntəqələrə aparıldıqda mebel həsirə, kağıza və ya başqa bir materiala bükülüb taxta qəfəslərə qablanmalıdır. Mebel qəfəsin taxtalarına toxunduğu yerlərə yumşaq şey qoyulmalıdır.

Cılalı mebel qabaqca kağıza və sonra quru yonqara, yaxud küləşə bükülür. Əla növlü mebel xüsusi örtük içərisində daşınmalıdır.

Mebeli daşıyarkən yağıntıdan və mexaniki zədələnmədən qorunmalıdır.

Mebeli qablaşdırından qabaq bütün metal hissələrinə asanlıqla təmizlənə bilən qatı yağı sürtmək və bütün qapı və qutularını qıfillamaq lazımdır, lakin bütün qıfilların açarı qoyulmuş olan qutu qıfillanmamalıdır. Həmin qutu da bağlama bilər, lakin bunun açarı həmin məmulatın dal divarına, yaxud digər bir görünməyən yerinə asılmalıdır.

Çarpayılar sökülib daşınır. Çarpayıların baş və ayaq hissələri kağıza, sonra da küləşə, yaxud yonqara bükülüb həsirə tikilir, yaxud taxta qəfəsə qablaşdırılır. Çərçivələr və yanlıqlar həsirə tikilir. Nikel və xrom çəkilmiş hissələrə qablaşdırımadan qabaq yağı sürtülməlidir.

Mebelin saxlanması. Mebel ona mexaniki zədə dəyməyəcəyini və kirlənməyəcəyini təmin edən örtülü və quru binada saxlanmalıdır. Mebel saxlanan binada havanın temperaturu $15-20^{\circ}$ və nisbi rütubəti 50-60% olmalıdır. Mebel günəş şüalarından, tozdan və kirdən mühafizə edilməlidir.

Mebeli anbara yığdıqda məmulatın arasında azı 1 m məsafə saxlamaq lazımdır ki, məmulat qəbul edildikdə və buraxıldıqda bir-birinə ilişib zədələnməsin. Mebel anbarda divardan aralı və yanacaq cihazlarından azı 0,5-1 m uzaq yığılmalıdır.

Mebel saxlandıqda stullar üst-üstə çoxu 8-10 dənə, uşaq stolları çoxu 5 dənə, kreslolar 4 dənə, yaylı döşəklər çoxu 6 dənə yığılın. Yaylı döşəklər böyrü üstə yan-yanaya 20 ədəd yığıla bilər. Stollar tək-tək, yaxud biri digərinin üstünə qoyulur. Bu zaman üstdəki stolun ayaqları altına karton, yaxud bir parça faner qoyulur. İri məmulat, məsələn, şkaf, bufet və s. tək-tək yığılın.

Mebelin xırda nöqsanlarının düzəldilməsi və məmulatın təzələnməsi. Mebel daşınarkən, anbarda və mağazada yerləşdirilərkən asanlıqla yerindəcə düzəldilə bilən xırda nöqsanlar əmələ gələ bilər. Bunlar, məsələn, furnituranın qopmasından, qıfilların saz olmamasından, müxtəlif bəzək hissələrinin qopmasından, qutuların çətin açılmasından və s. nöqsanlardan ibarə ola bilər. Bu kimi xırda nöqsanlar mebel ticarət zalına buraxılmaqdən qabaq düzəldilməlidir.

Boyağı və laki solmuş mebeli təzələmək üçün boyaqlı mebelə ərif yağı, laklı mebelə polirol kimi müxtəlif yaqlar sürtülür. Ayrı-ayrı hallarda laklı mebellərə birqat da spirt laki və ya nitrosellüloz laki sürtülür. Cılalı mebeli təzələmək üçün ona spirt, cila pastası, yaxud politura sürtülür. Mebelin cilası xarab olmasın deyə, bu iş mütəxəssis ustalara tapşırılır.

NƏTİCƏ VƏ TƏKLİFLƏR

Yumşaq mebellərin istehlak xassələrinə istehsal texnologiyasının həsr olunmuş magistr dissertasiya işinin nəzəri və təcrübi hissələrinin təhlili aşağıdakı nəticə və təklifləri verməyə imkan yaradır:

1. Müasir dövrdə açılma-bükülmə mexanizminə malik olan yumşaq mebellər istehlakçılar tərəfindən daha çox tələb olunur, bu amil mebellərin xidmət müddətinə təsir etdiyindən iqtisadi cəhətdən əlverişlidir.
2. Müasir mənzillərin interyerində yumşaq mebellər aparıcı yerlərdən birini tutur. İnteryer və mebel – bu iki məvhüm və onların ayrı-ayrı göstəriciləri, mütləq mənada vəhdət təşkil etməlidir.
3. Yumşaq mebellərin çox funksiyalılığı, evlərin interyerində sahələrdən səmərəli istifadə şərait yaradacaqdır.
4. Keçirilən ekspertizaların nəticələri göstərir ki, yumşaq mebellərin uzunömürlülünü, istehsalla texnoloji proseslərə ciddi əməl etməklə, həmçinin yeni mütərəqqi materialdan istifadə etməklə 2 dəfə artırmaq olar.
5. Yumşaq mebellərin üzlük materialının keyfiyyətindən onun komfortabelliyi, gigiyenikliyi, estetikliyi, etibarlılığı, iqtisadi cəhətdən səmərəliliyi asılıdır. Hazırda belə üzlük materiala misal olaraq yumşaq süni günü göstərmək olar. Bu süni gönlər gözəl xarici görünüşə, yüksək fiziki-mexaniki xassələrə malik olduğundan, yumşaq mebel istehsalında geniş istifadə edilməsi məqsədə uyğundur.
6. Yumşaq mebellərin əsas elementlərindən biri də içinin doldurulması üçün işlədirilən material növü sayılır. Hazırda bu məqsədlə penopoliuretandan, akrilfibradan istifadə olunur. Akrilfibra quş tükünü əvəz edir. Quş tükü çox hallarda allergiyaya səbəb olduğundan, onun geniş tətbiqi daha məqsədə uyğundur.

ӘДӘВІYYАТ

1. Ә.P.Həsənov və başqaları. Qeyri – ərzaq mallarının ekspertizası, dərslik, Bakı 2006.
2. Ә.P.Həsənov və başqaları. Qeyri – ərzaq mallarının ekspertizasının praktikumu. Bakı 2014.
3. Ә.P.Həsənov və başqaları. İstehlak mallarının estetikası. Bakı. 2014.
4. Белов А.А., Янов В.В. Художественное конструирование мебели. М.: Лесная промышленность. 1985.
5. Цветовая гармония интерьера. Советы профессионалов. М.: Ниола-Пресс. 1998.
6. Черепахина А.Н. Эстетика современной мебели. М.: 1988.
7. Аветиков А.П. Технология производства мягкой мебели. М.: 1984.
8. Аветиков А.П. Пути повышения надежности и долговечности мягкой мебели. М.: 1986.
9. Буглай Б.М. Технология столярно-мебельного производства. М.: 1980.
10. Делле В.И. Меблировка городских квартир. М.: 1991.
11. Делле В.И. Секционно-комбинированная мебель. М.: 1991.
12. Демешин П.И. Конструирование столярно-мебельных изделий. М.: 1995.
13. Калашников П.П. Древесиноведение и лесное товароведение. М.: 1993.
14. Лапиров-Скобло С.Я. Лесное товароведение. М.: 1989.
15. Летский Б.М. Отделка столярных изделий. М.: 1992.
16. Мищенко Г.Л. Технология отделки элементов мебели. М.: 1994.
17. Моисеева Н.А. Отделка мебели. М.: 1995.
18. Перелыгин Л.М. Древесиноведение. М.: 1997.
19. Пухала Мечислав. Современная мебель. Варшава. 1997.
20. Серебряников С.Н. Лакирование мебели. 1989.
21. Соболев Н.Н. Стили в мебели. М.: 1999.
22. Степанов М.Н. Полимеры в производстве мебели. М.: 1986.
23. Чесноков В.И. Плетеная мебель. М.: 1997.
24. Юркоский Э. Производство мебели. М.: 1991.
25. Типаж бытовой мебели. М.: ВПКТИМ. 1995.
26. Артаминов Б.И., Высков Н.К. Шепавлова Г.А. Конструкционные термопласти в изделиях мебели – М., 1986. 27 с.

- 27.Барташевич А.А., Мельников А.Г. Основы художественного конструирования – МИНС В.шк. 1978 -216 с.
- 28.Борисова И.И., Кантор Д.Б. Корюхина Н.А. Применение стекла в производстве мебели М. 1984-43 с. (Об. информ. ВНИПИЭИ).
- 29.Бухтияров В.П., Иванов Н.А., Савченко В.Ф. Полимерные материалы в производстве мебели – М Леснпром. 1980 -272 с.
- 30.Бухтияров В.П., Щедрин Е.Д., Проблемы повышения эстетического и технического уровня мебели 1980. -29-30 с.
- 31.Временная методика оценки потребительских свойств мебели улучшенного качества /ВПКТИМ – М 1980/
- 32.Каменский Л.В. Перспективы развития бытовой мебели. «Основные направления развития мебельной промышленности на 12 пятилетку» Рига –с 8-9.
- 33.Каракис И.И. Самойлович В.В. Ваша квартира – К. Будивельник 1985 – 232 с.
- 34.Каракис И.И. Встроенное оборудование и шкафы перегородки в новых типах жилых домов. М 1984. 36 с.
- 35.Кремень А.Н. Чернини А.Г. Механизация монтажа фурнитуры на корпусной мебели – М 1983 -32 с. (Об. информ. ВНИПИЭИ).
- 36.Лучкова И.И. Сикачев А.В. Современные тенденции развития бытовой мебели 1977 – 27 с. (жилые здания Госгражданстрой в 11).
- 37.Методика определения и применения комплексного потребительского показателя качества и показателя новизны изделий бытовой мебели /ВПКТИМ М 1984/
- 38.Методика определения экономической эффективности использования и лесопильной деревообрабатывающей фанерной и мебельной промышленности новой техники изобретений и рационализаторских предложений. ЦНИИМОД. Архангельск. 1980.
- 39.Методика оценки эстетического уровня качества изделий культурно-бытового назначения. ВНИИТЭ. М.: 1978.
- 40.Методические рекомендации по изучению текущего спроса на товары народного потребления. ВНИПИЭИлеспром. М.: 1981.
- 41.Нормативы полезной емкости корпусной мебели, рекомендации по выбору показателей полезной емкости при проектировании мебели для массового производства. ВПКТИМ. М.: 1980.

- 42.Основные направления проектирования мебели массового производства для типовых квартир. Материалы Всесоюз.науч.тех.конф.
- 43.О формообразовании и развитии ассортимента мебели ВНИПИЭИ 1980 -44.
- 44.Оценка потребительских свойств изделий мебели М. 1982-86. ВНИПИЭИ Вып.10.
- 45.Перспективы развития форм мебели: Об. ВНИПИЭИ.М. 1977 – 60с.
- 46.Прудников П.Г. Квятницкий В.С. Конструкции современной бытовой мебели – К. Техника 1985 -264 с.
- 47.Рекомендации по функциональному совершенствованию планировочной организации квартир – М 1978 – 24 с.
- 48.Рыбицкий В.В. Современный интерьер и мебель за рубежом – М. 1985 – 24 с.
- 49.Соболев Г.В. Основные направления развития мебельной промышленности – М 1985 Экспресс информ. Сер. Мебель ВНИПИЭИ леспром 5.
- 50.Совершенствования ассортимента бытовой мебели В.Б.Гельман А.С.Гуревич М. 1983-36 с.
- 51.Случевский Ю.В. О методах развития формы и ассортимента мебели из унифицированных элементов Дерево.пром. 1977.
- 52.Случаевский Ю.В.Мебель для перспективных квартир М.1985.
- 53.Совершенствование ассортимента мебели для жилых квартир. М.: 1984. – 20 с.
- 54.Соловьев Ю.Б. Советское художественное конструирование на современном этапе. Задачи и средства. Эстетика. 1977.

REFERAT

Mövzunun aktuallığı. Hər bir istehlak malının, o cümlədən də yumşaq mebellərin istehlak xassələrini formalaşdırın amillər sırasına onun istehsalına sərf olunan xammaterial və istehsal texnologiyası aid edilir.

Dissertasiya işində əsasən yumşaq mebellərin istehsal texnologiyasının onun istehlak xassələrinə təsirinin ekspert qiymətləndirilməsi işıqlandırılır.

Hazırda yumşaq mebellərin doldurucusu kimi penopoliuretandan, qoltuqaltı və söykənəcəklərin içərisi akril fibra ilə doldurulur, akril fibraya çox hallarda quş tükünün süni əvəzedicisi də deyilir. Bu material öz həcmini istismar zamanı saxlaya bilir. Quş tükü isə istismar zamanı bir yerə toplanır, tüütün tüstüsünü və s. qoxuları özünə çəkməklə allergiya törədir.

Divan, demək olar ki, yumşaq mebellərin əsas nümayəndələrindən biridir. Divanların bütün növləri bir-birindən tamamilə frəqlənir. Bu divanları bir-birindən fərqləndirən xüsusiyyət, onların açılıb-yığılması sayılır. Bu divanlardan bir növü irəliyə çıxan bükülmə, digəri isə orta ox üzərində bükülən, axırıncısı yanları açılan divan.

Divanların ekspert qiymətləndirilməsi zamanı diqqəti onların üzlük və tikişlərinə vermək lazımdır. Ekspertlər çalışmalıdır ki, istehsal zamanı bu divanların üzlüyü çıxarıla bilən olsun, bükülmə mexanizmi sadə və istismara davamlı olsun.

Müasir dövrdə divanların erqonomikasında və dizaynında sürətlə dəyişiklik baş verir. Divanlar yüngülləşir, iriləşir, onların istirahət funksiyası daha qabarıq surətdə özünü bəpuzə verir.

Divanın istirahət zonasına çevrilməsi mütərəqqi texnologiyaya və maya dəyərinin yüksəlməsinə səbəb olur. Perspektivdə yumşaq mebellərin yerinə yetirdiyi funksiyada böyük dəyişikliklər gözlənilir. Bu isə üslub rəqabətinə gətirib çıxara bilər. Bu meyllərin əsası istehlakçıların mövqeyi və harmoniya uyğunluğu ilə tamamlanacaqdır.

Yumşaq mebellərin perspektivdə üslubları nəinki məhdudlaşacaq, əksinə onlar daha da dəyişən moda ilə ayaqlaşmağa çalışacaqdır.

Hazırda tikilən evlərin interyeri də getdikcə dəyişilir. Bu interyerlər dəyişdikcə mebellərin yerinə yetirdiyi funksiyalar da çoxalır. Mebellərin funksiyalarının çoxalması, evlərin interyerində sahələrin modelləşdirilməsinə şərait yaradır. Ev sahələrinin modelləşdirilməsi isə öz növbəsində interyerin bəzi problemlərini həll etməyə imkan verir. Mebellər həm çox funksiyaları yerinə yetirir, həm də açılıb-yığılan olduğundan çox az sahəni tutur.

Hazırda bükülmə-açılma mexanizmlərinə malik olan yumşaq mebellər özlərinin erqonomik funksiyalarını daha yaxşı yerinə yetirməyə yaxındırlar. Belə ki, divan və kreslolar, hansı ki, daha təkmilləşmiş bükülmə mexanizminə malik olurlar, belə divan və kreslolar istehlakçının orqanizminin vəziyyətini tənzimləməyə şərait yaradır.

Müasir yumşaq mebellərin texnologiyasında müxtəlif xammaterialdan istifadə edilməsi, onların istehlak xassələrinin yaxşılaşdırılmasına aparan bir yoldur. Yumşaq mebellərin istehsalında istifadə olunan ağaç materiallarının teksturasının, təbii və süni gönlərin, plynokaların, metalların, mərmərin, şüşənin, güzgünüñ, plastiklərin bir harmoniyada birləşdirilməsi mebelin bədii dəyərini artırır. Yumşaq mebellər binanın, mənzilin interyerinin əsasını təşkil edir. Mebel və interyer, bu iki məvhüm və onların ayrı-ayrı elementlərinin göstəriciləri mütləq mənada vəhdət təşkil etməlidir.

İstehsal texnologiyasının yumşaq mebellərin istehlak xassələrinə təsiri ekspertlər tərəfindən qiymətləndirilərkən ən sıvanmış və obyektiv nəticələr əldə etməyə imkan verən laboratoriya üsulları sayılır.

Tədqiqatın məqsədi və vəzifələri. Magistr dissertasiya işinin əsas məqsədi istehsal texnologiyasının yumşaq mebellərin istehlak xassələrinə təsirinin ekspert qiymətləndirilməsindən ibarətdir. Bu məqsədə nail olmaq üçün aşağıdakı vəzifələr yerinə yetirilmişdir:

- yumşaq mebellərin istehsal texnologiyasının öyrənilməsi;

- yumşaq mebellərin istehlak xassələrinin yüksəldilməsində istehsal texnologiyasının rolu;
- yumşaq mebellərin müasir çeşidi ilə interyer arasında əlaqələrin öyrənilməsi.

Tədqiqat obyekti. Dissertasiya işində tədqiqat obyekti kimi əsasən yuvmuşaq mebellərin ən tipik nümunələri olan divan, kreslo, ottomanka və s. tədqiq olunmuşdur.

Tədqiqat metodu. Tədqiqat metodu kimi hazırda fəaliyyətdə olan mebellər üçün əsas standartlar, orqanoleptiki, laboratoriya, ekspert, riyazi-statistik metodlardan istifadə olunmuşdur.

Təcrübi əhəmiyyəti. Dissertasiya işində işlənib hazırlanmış nəticə və təkliflər yumşaq mebel istehsalında tətbiq edilərsə, böyük iqtisadi səmərə verə bilər.

Elmi yenilik. Dissertasiya işində ilk dəfə olaraq yumşaq mebellərin bəzi istehlak xassələri tədqiq olunmuşdur.

Aprobasiya. Magistr dissertasiya işinin nəticələrini özündə əks etdirən bir elmi məqalə «Azərbaycan Aqrar Elmi» jurnalında (2018, №1, səh.132-134).

İşin strukturu. Dissertasiya işi referat, giriş, üç fəsil, nəticə və təkliflər, ədəbiyyat siyahısından ibarətdir.

ЯГУБЛУ АДИЛ НУРЕДДИН ОГЛЫ

**ЭКСПЕРТНОЕ ОЦЕНИВАНИЕ ВЛИЯНИЯ
ПРОИЗВОДСТВЕННЫХ ТЕХНОЛОГИЙ НА
ПОТРЕБИТЕЛЬСКИЕ СВОЙСТВА МЯГКОЙ МЕБЕЛИ**

РЕЗЮМЕ

В данной диссертации говорится об экспертом оценивании влияния производственных технологий на потребительские свойства мягкой мебели. В работе подробно анализируются происходящие изменения эргономики и дизайна мягкой мебели в современном периоде. В перспективе исследуется зависимость изменения стили мягкой мебели с модой.

YAQUBLU ADIL NUREDDIN

**EXPERT ESTIMATION OF CONSUMPTION PROPERTY OF
SOFT FURNITURE, PRODUCTION TECHNOLOGIES**

S U M M A R Y

Expert estimation of consumption property of soft furniture, production technologies is mainly dealt in furniture. Changes in ergonomics and design of soft furniture in modern life are widely analyzed in this article. Depertemation methods of soft furniture in perspective and mode are investigated.

AzDİU-nun «İstehlak mallarının ekspertizası və marketinqi» istisası üzrə 414M sayılı qrupun magistri Yaqublu Adil Nurəddin oğlunun «İstehsal texnologiyasının yumşaq mebellərin istehlak xassələrinə təsirinin ekspert qiymətləndirilməsi» mövzusunda yerinə yetirdiyi magistr dissertasiyasına

RƏY

Magistr dissertasiya işi olduqca aktual bir mövzuya həsr olunmuşdur. Belə ki, magistr öz dissertasiya işində istehsal texnologiyasının yumşaq mebellərin istehlak xassələrinə təsirinin ekspert qiymətləndirilməsindən ətraflı bəhs edir. Hər bir istehlak malının, o cümlədən də yumşaq mebellərin istehlak xassələrini formalasdırıan amillər sırasına onun istehsalına sərf olunan xammaterial və istehsal texnologiyası aid edilir.

Dissertasiya işi giriş, 3 fəsil nəticə və təkliflər, ədəbiyyat siyahısını özündə birləşdirir.

İşin giriş hissəsində mövzunun aktuallığı, məqsəd və vəzifələri, tədqiqat obyekti, tədqiqat metodu, elmi yenilik, təcrübi əhəmiyyəti, həmçinin aprobasiya, işin strukturu verilmişdir. Aprobasiya kimi magistr dissertasiya işinin nəticələrini özündə əks etdirən bir elmi məqalə «Azərbaycan Aqrar Elmi» jurnalında (2018, № 1, səh. 132-134) nəşr etdirmişdir.

Dissertasiya işinin sonrakı fəsillərində mövzunun məqsəd və vəzifələri tam və ətraflı işıqlandırılır.

Magistr dissertasiya işinin nəticə və təkliflərində yumşaq mebellərin istehsalında, ekspert qiymətləndirilməsində tətbiq oluna biləcək təkliflər işlənib hazırlanmışdır.

Dissertasiya işi tam başa çatmış elmi-tədqiqat əsəri kimi qiymətləndirilə bilər. Rəyin yekun hissəsində dissertasiya mövzusunun aktuallığı, elmi yeniliyi, təcrübi əhəmiyyəti, müasir tələblər səviyyəsində yazıldığını nəzərə alaraq onu müdafiəyə buraxmaq olar.

Elmi rəhbər

prof. Ə.P.Həsənov

AzDİU-nun «İstehlak mallarının ekspertizası və marketinqi» istisası üzrə 414M sayılı qrupun magistri Yaqublu Adil Nurəddin oğlunun «İstehsal texnologiyasının yumşaq mebellərin istehlak xassələrinə təsirinin ekspert qiymətləndirilməsi» mövzusunda yerinə yetirdiyi magistr dissertasiyasına

RƏY

Xarici rəyə təqdim olunmuş dissertasiya işi tam başa çatmış elmi-tədqiqat əsəri sayila bilər. Magistr dissertasiya işinin I fəsli ədəbiyyat icmalına həsr olunmuşdur. Bu yfəsildə magistr çox haqlı olaraq istehsal texnologiyasının yumşaq mebellərin istehlak xassələrinə təsirinin ekspert qiymətləndirilməsinə aid olan müasir ədəbiyyat mənbələrini təqidi təhlil edir və bir müəllif kimi bu sahəyə aid təkliflərini irəli sürür.

Magistr dissertasiya işinin II fəsli tədqiqat hissəsi adlanır. Bu fəsildə magistr tədqiqat obyektlərinin seçilməsini, istehlak xassələrinin təyini metodlarını işıqlandırır.

Magistr dissertasiya işinin III fəslində tədqiqat hissəsinin nəticələri işıqlndırılır. Müəllif çox haqlı olaraq qeyd edir ki, yumşaq mebellərin perspektivdə üslubları nəinki məhdudlaşacaq, əksinə onlar daha da dəyişən moda ilə ayaqlaşmağa çalışacaqdır. Hazırda tikilən evlərin interyeri də getdikcə dəyişilir. Bu interyerlər dəyişdikcə mebellərin yerinə yetirdiyi funksiyalar da çoxalır. Mebellərin funksiyalarının çoxalması, evlərin interyerində sahələrin modernləşdirilməsinə şərait yaradır. Ev sahələrinin modernləşdirilməsi isə öz növbəsində interyerlərin bəzi problemlərini həll etməyə imkan verir.

Magistr dissertasiya işi müasir tələblər səviyyəsində yazılmışdır. Magistr dissertasiya işinin qarşısında qoyulmuş vəzifələr, demək olar ki, tam yerinə yetirilmişdir.

Bütün yuxarıda göstərilənləri nəzərə alaraq rəyin yekun hissəsində dissertasiya işinin nəzəri və təcrübi əhəmiyyətini qeyd edərək, onun müdafiəyə buraxılmasını məqsədə uyğun hesab edirik.

«İstehlak mallarının ekspertizası»

kafedrasının dosenti

t.e.n. M.A.Babayev